

regiony obiekty modernizacje

romdom

Ogólnopolskie Czasopismo Budowlane nr 46 marzec 2021

BUDOWA PRZYSTANI ŻEGLARSKIEJ W BŁOTNIKU
NA MAŁOWNICZYM SZLAKU PĘTLI ŻUŁAWSKIEJ
INWESTOR: GMINA CEDRY WIELKIE

OGÓLNOPOLSKI KONKURS OTWARTY
**MODERNIZACJA ROKU
& BUDOWA XXI w.**

WRĘCZENIE NAGRÓD - ZAMEK KRÓLEWSKI WARSZAWA
SINCE 1996

regiony obiekty modernizacje

romdom

Ogólnopolskie Czasopismo Budowlane

Prestiżowe czasopismo
wydawane nieprzerwanie
od 1998 roku.
Na swoich łamach
prezentuje najnowsze
osiągnięcia budowlane
inwestorów publicznych
i prywatnych oraz firm
wykonawczych
i architektonicznych.

NOWA STRONA INTERNETOWA
www.romdom.pl

CZASOPISMO | AKTUALNOŚCI | ARTYKUŁY | WYWIADY | WYDANIA

Szanowni Państwo,

25 lat temu zrodziła się idea by zauważać, jeśli gdzieś w dużym mieście, małym miasteczku czy niewielkiej wiosce uratowany zostanie zabytek lub powstanie nowy obiekt godny uwagi. Idea, by nie przegapić, gdy przez rzekę przerzucony zostanie nowy most lub naprawiony zostanie stary. Albo gdy powstanie jakiś spektakularny obiekt sportowy lub na nogi postawiony zostanie podupadły budynek szkoły. Za ideą, żeby

tych zdarzeń nie pomijać szła także ta, by nagradzać ludzi, którzy za te wspaniałe wydarzenia byli odpowiedzialni. Ludzi, którzy stali za sukcesem. Ludzi, którym się chciało, którym nie było to obojętne.

Ot tak? Sztuka dla sztuki? Nie. Gdy zauważamy i nagradzamy to dzieje się to tu i teraz. Ale żeby wspaniała idea mogła święcić jubileusz potrzebowała czegoś więcej. I nie chodzi tu o element rywalizacji. Tu chodzi o zdrowe naśladowictwo. Podobnie jak pieniądź robi pieniądź, tak jedna inwestycja ciągnie za sobą kolejną. Gdy widzimy, że gdzieś w jakimś mieście w Polsce udało się coś wybudować, to dlaczego miałoby się nie udać w naszym mieście? W idei zauważania wspaniałych inwestycji chodziło zatem o coś pozytywnie zaraźliwego. I choć w obecnym czasie słowo "zaraźliwe" nie jest tym, którego chcielibyśmy nadużywać, to faktem jest, że bakcyła współzawodnictwa pod szyldem Konkursu Modernizacja Roku & Budowa XXI wieku połączyły już tysiące inwestorów, projektantów i wykonawców. Nie byłoby to możliwe, gdyby konkursowi nie towarzyszyła idea. Szczera idea. Uwidaczniająca się szczególnie w tym trudnym dla wszystkich czasie. Także dla nas. Mimo przeciwności losu, pracy zdalnej, wszechobecnych izolacji i kwarantann udało się zespołowi redakcyjnemu przetrwać w komplecie i kolejny raz zaprezentować Wasze dokonania budowlane i inwestycyjne. Pandemia nie przeszkodziła w ciągłości wydawniczej czasopisma i Rom-Dom nie przestaje prezentować licznych wspaniały miejsc, które powstały dzięki wysiłkom ludzi, którzy mieli pomysł, zdobyli pieniądze, a kolejni zrealizowali ich marzenia zaprojektowali i wybudowali.

Marek K. Jankowiak

regiony obiekty modernizacje

rom dom

Ogólnopolskie Czasopismo Budowlane nr 46 • marzec 2021
ISSN 1642-9133

adres redakcji

ul. Hetmańska 38
85-039 Bydgoszcz
tel. 52 322-67-70
tel. 52 323-07-15

redaktor naczelny

Marek K. Jankowiak
marekstyl@wp.pl
kom. 601 829 097

redaktor prowadzący

Krzysztof Gniewkowski

kierownik oddziału

w Warszawie
Andrzej Zieliński
azaz20@interia.pl

internet

www.romdom.pl
www.modernizacjaroku.org.pl

wydawca

ZPU Romex Spółka z o.o.
ul. Hetmańska 38
85-039 Bydgoszcz
tel./fax: 52 322-67-70

dział reklamy i promocji

tel. 52 323 07 15
fax. 52 322 67 70
redakcja@romdom.pl

skład i druk

Polbrand Media Sp. z o.o.
www.polbrand.eu

Redakcja zastrzega sobie prawo do zmian redakcyjnych w nadesłanych do publikacji materiałach oraz nie odpowiada za treść zamieszczonych materiałów promocyjnych. Zdjęcia wykorzystane w numerze: archiwum organizatora konkursu lub uczestników konkursu.

W NUMERZE

7	Minęło już ćwierć wieku	23	Aqua Toruń - pływalnia, która łączy pokolenia
8	Perspektywy budownictwa	24	Biblioteka w europejskim standardzie
9	Gmina postawiła na sport	25	Pałac Rheinbabenów - Zameczek
10	Warto tu zacumować na dłużej	26	Rozbudowa szkoły we wsi Kraśnik Dolny
11	Wersal Podlasia	27	Rozbudowa szkoły we wsi Kruszyn
12	Kamienica Konarzewskich odzyskała dawny blask	28	Książnica prof. Gerarda Labudy
13	Mieszkańcy chcieli, więc mają	29	By dogonić współczesne metody kształcenia
14	Odtworzony według pierwowzoru	30	Budowa instalacji farmy fotowoltaicznej na terenie lagun wyłączonych z eksploatacji
15	Ocalony od zapomnienia	31	Budowa węzła ścieków dowożonych na Oczyszczalni Ścieków w Chrzanowie Dużym
16	Przebudowa ulicy Dąbrowskiego	32	Modernizacja części biologicznej oczyszczalni ścieków w Chrzanowie Dużym
17	Bo drewno jest z lasu...	34	Centrum miasta w nowej odsłonie
18	Modernizacja zbiornika retencyjnego Migny	36	Zamek Królewski. Gala wręczenia nagród
19	Kościół ratowany sercem		
20	Siedziba w zgodzie z naturą		
21	Budownictwo niskoenergetyczne ma przyszłość		
22	Apartamentowiec Grand Bulvar		

OGÓLNOPOLSKI KONKURS OTWARTY **MODERNIZACJA ROKU & BUDOWA XXI w.**

WRĘCZENIE NAGRÓD - ZAMEK KRÓLEWSKI WARSZAWA
SINCE 1996

EDYCJA XXV JUBILEUSZOWA

PATRONAT:

Ministra Infrastruktury
Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii
Ministra Klimatu i Środowiska
Ministra Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu
Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego
Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych
Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa
Polskiej Izby Budownictwa
Krajowej Izby Gospodarczej
Instytutu Badawczego Dróg i Mostów
Izby Gospodarczej "Wodociągi Polskie"
Związku Powiatów Polskich
Krajowego Stowarzyszenia Sołtysów

WSPÓŁPRACA:

Związek Powiatów Polskich
Polska Izba Budownictwa
Polsko-Ukraińska Izba Gospodarcza
Słowacko-Polska Izba Przemysłowo Handlowa
Fundacja Wszechnicy Budowlanej
Zamek Królewski w Warszawie

STRATEGICZNY PATRON MIEDIALNY:

WYDAWNICTWO
POLSKIEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

**Inżynier
budownictwa**

PATRONAT NAUKOWY:

Politechniki Częstochowskiej
Politechniki Białostockiej
Politechniki Gdańskiej
Politechniki Koszalińskiej
Politechniki Krakowskiej im. Tadeusza Kościuszki
Politechniki Łódzkiej
Politechniki Rzeszowskiej im. Ignacego Łukasiewicza
Politechniki Śląskiej
Politechniki Świętokrzyskiej
Politechniki Wrocławskiej
Akademii Techniczno-Humanistycznej w Bielsku-Białej
Uniwersytetu Opolskiego
Uniwersytetu Techniczno-Humanistycznego
w Radomiu
Zachodniopomorskiego Uniwersytetu
Technologicznego w Szczecinie
Technical University In Zvolen-Słowacja

PATRONAT MEDIALNY:

Dziennik Rzeczpospolita
Wydawnictwo Polskiej Izby Inżynierów
Budownictwa, Przewodnik Projektanta
Serwis Budowlany Muratorplus.pl
Polish Market
Fakty Magazyn Gospodarczy
Oficyna Wydawnicza Polcen
Miesięcznik Materiały Budowlane
Magazyn Mosty, Magazyn Autostrady,
Magazyn Kruszywa
Ogólnopolskie Czasopismo ROM-DOM
Dwutygodnik Las Polski
Ogólnopolski Dwutygodnik Budowlany Profile
Mój Żłobek Moje Przedszkole
Elity, Vip Magazyn

sekretariat biura organizacyjnego Konkursu „MODERNIZACJA ROKU & BUDOWA XXI w.”

Stowarzyszenie Ochrony Narodowego Dziedzictwa Materialnego
85-039 Bydgoszcz, ul. Hetmańska 38, tel. 52 323 07 17, fax: 52 322 67 70
e-mail: biuro@modernizacjaroku.org.pl, www.modernizacjaroku.org.pl
www.facebook.com/modernizacjaroku

Jury wizytuje wszystkie zakwalifikowane do finału Konkursu obiekty, przyszegowuje obiekty do odpowiednich kategorii w Finale Konkursu i po ich wizytacji wskazuje nagrody i wyróżnienia, uzasadnia je pisemnie.

Decyzje Jury zapadają zwykle **większością głosów** a w przypadku równej ilości głosów decyduje **głos przewodniczącego**. Protokół końcowego posiedzenia Jury, podpisany przez wszystkich członków **jest ostatecznym rozstrzygnięciem Konkursu**.

Jury Konkursu Ogólnopolskiego Konkursu Otwartego „Modernizacja Roku & Budowa XXI w.” w składzie:

PRZEWODNICZĄCY JURY:

prof. dr hab. inż. Adam Podhorecki

CZŁONKOWIE JURY:

Ministerstwa, instytucje:

- Minister Dorotę Cabańską p.o. Główny Urząd Nadzoru Budowlanego - reprezentuje: Arkadiusz Dłużniewski – inspekcja i kontrola budowlana, Warszawa
- Ministra Marka Chibowskiego p.o. Głównego Inspektora Ochrony Środowiska - reprezentuje: Wiesław Sobczyk – radca, ochrona środowiska, GIOŚ, Warszawa
- Andrzeja Koniecznego Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych - reprezentuje: Piotr Młynarczyk – inżynier, naczelnik inwestycji GDLP, Warszawa
- Janusza Rymsza - dr hab. inż., prof. Instytut Badawczy Dróg i Mostów, z-ca dyrektora, Warszawa

Uczelnie wyższe:

- Rektora prof. dr hab. inż. Sławomira Wiak Politechnikę Łódzką - reprezentuje: Joanna Borowczyk – dr inż. arch. Politechnika Łódzka
- Rektora prof. dr hab. inż. Jana Kazióra Politechnikę Krakowską - reprezentuje: Andrzej Gaczoł – dr hab. inż., konserwacja zabytków, prof. PK,
- Rektora prof. dr hab. inż. Wiesława Trąpczyńskiego Politechnikę Świętokrzyską - reprezentuje: Joanna Gil-Mastalerczyk – dr hab. inż. arch., prof. PŚk., Kielce
- Rektora dr hab. inż. Tadeusza Markowskiego Politechnikę Rzeszowską - reprezentuje: Marek Gosztyła – dr. hab. inż. prof. PRz., Rzeszów
- Rektora prof. dr hab. inż. Zbigniewa Łukasik Uniwersytet Technologiczno-Humanistyczny w Radomiu - reprezentuje: Monika Jaworska-Wędzińska - dr. inż., UTH Radom
- Rektora prof. dr hab. inż. Arkadiusza Mężyk Politechnikę Śląską - reprezentuje: Grzegorz Nawrot - dr hab. inż. arch., prof. PŚ, Gliwice
- Rektora prof. dr hab. inż. Lecha Dzienis Politechnikę Białostocką - reprezentuje: Jerzy Obolewicz - dr hab. inż. PB, Białystok
- Rektora prof. dr hab. inż. Tomasza Topolińskiego Uniwersytet Technologiczno-Przyrodniczy w Bydgoszczy - reprezentuje: Adam Podhorecki - prof. dr hab. inż., z-ca Przewodniczącego Rady Okręgowej Kujawsko-Pomorskiej Izby Inżynierów Budownictwa

- Rektora prof. dr hab. inż. Norberta Szczygiol Politechnikę Częstochowską - reprezentuje: Mariusz Urbański - dr inż. Politechnika Częstochowska

Środowiska samorządów, branże budowlaną i gremia publicystów reprezentują:

- Zbigniew Bachman - samorząd gospodarczy, juror od 1998, Warszawa
- Rudolf Borusiewicz - dyrektor Związek Powiatów Polskich, organizator samorządowy, Warszawa
- Danuta Gawęcka - inżynier, Polska Izba Inżynierów Budownictwa, Poznań, Warszawa
- Maciej Kobyliński – samorządowiec, przewodniczący Kapituły Konkursu, prawnik, Słupsk
- Piotr Kubańda - architekt, konserwator zabytków, Bielsko-Biała
- Adam Lipczyński - inżynier, wykonawstwo, Sopot
- Anna Pikuła - architekt, juror od 2004, Bydgoszcz
- Robert Plewiński - dyrektor konkursu, organizacja, Bydgoszcz
- Roman Pikuła - inżynier, prezes stowarzyszenia, organizator i komisarz konkursu, Bydgoszcz
- Zdzisław Siewiera - nadleśniczy, samorządowiec, retencje wodne, Opole
- Andrzej Zieliński - doktor hab., historyk, dziennikarz, juror od 1997, Warszawa

W pracach Jury wspomagali Konkurs Powiatowi Inspektorzy Nadzoru Budowlanego:

- Małgorzata Boryczko Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego Kraków, powiat grodzki
- Wiesław Kozub Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego Lubin
- Andrzej Loch Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego Szczecin
- Ilona Marczuk-Behr Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego Zabrze
- Andrzej Niedbała Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego Nakło n/d Notecią
- Mirosław Pasternak Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego Głubczyce
- Władysław Rudowicz Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego Świebodzin

Komisja Konkursowa dociera do **najbardziej odległych zakątków Polski** przemierza nasz Kraj od Świnoujścia na zachodzie, aż po wieś Poczopek na wschodzie, od Ustki na północy, aż po Kasprowy Wierch na południu. Z roku na rok coraz **większa ilość zgłoszeń**, to coraz **więcej pracy**, ale pracy bardzo **wdzięcznej i satysfakcjonującej**.

WRĘCZENIE NAGRÓD NA **ZAMKU KRÓLEWSKIM W WARSZAWIE**
W OGÓLNOPOLSKIM KONKURSIE
"MODERNIZACJA ROKU & BUDOWA XXI W."
UŚWIETNI WYSTĘP **ZESPOŁU PIEŚNI I TAŃCA "ŚLĄSK"**
IM. STANISŁAWA HADYNY

Spotkajmy się na Gali
wrzesień 2021

INTERNATIONAL CONSTRUCTION CONTEST EUROPEAN AWARD

EA Contest Headquarter:

address: Hetmanska Str. 38,

85-039 Bydgoszcz, Poland

mobile: +48 518 530 475

phone: +48 52 323 07 16

fax: +48 52 322 67 70

website: www.europeanaward.eu

e-mail: office@europeanaward.eu

PARTNERS OF THE CONTEST:

IV EDITION CONTINUES! WE INVITE EUROPEAN INVESTORS, CONTRACTORS, ARCHITECTS, DESIGNERS. PROMOTE YOUR ACHIEVEMENTS!

Minęło już ćwierć wieku

406 obiektów w pierwszym etapie Konkursu zgłoszonych do 31 marca br., a to jeszcze nie koniec! To wspaniały sukces przede wszystkim polskiej gospodarki i zaradności ludzi realizujących potrzeby innych. To również ogromnie satysfakcjonujący wynik na przypadający właśnie jubileusz 25-lecia istnienia Konkursu.

- Dzięki uprzejmości redakcji Rom-Dom po raz kolejny możemy prezentować na łamach tego wydawnictwa pierwszych Finalistów XXV edycji Ogólnopolskiego Konkursu "Modernizacja Roku & Budowa XXI w." - mówi Roman Pikuła, Komisarz Konkursu, Prezes Stowarzyszenia Ochrony Narodowego Dziedzictwa Materialnego. - Jako Komisarz Konkursu jestem pełen podziwu dla inwestorów, wykonawców i architektów zgłoszonych realizacji, którzy nie poddali się pandemii i doprowadzili do końca swoje budowy.

- Zgłoszenia konkursowe cały czas napływają do biur konkursu i nie pozostaje nam nic innego, jak wszystkich chętnych przyjąć i po weryfikacji, być może zaprosić do Finału - mówi Robert Plewiński, dyrektor Konkursu. - Od lat rozszerzamy również promocję obiektów w Internecie.

Każdy zgłaszając obiekt tworzy swoje indywidualne portfolio realizacji na stronie Konkursu i na te wszystkie pięknie zaprezentowane obiekty ze zdjęciami, opisem, zaznaczeniem na mapie google, można głosować i wybierać najpopularniejszy budynek, park, drogę, etc.

- Zachęcamy więc do zgłaszania obiektów do Konkursu i zyskania społecznej akceptacji dla swoich dokonań - dodaje Robert Plewiński.

- XXV edycja Konkursu to wspaniały Jubileusz, który pragniemy uczcić - mówi Roman Pikuła. - W tym celu Kapituła Konkursu wyraziła wolę, aby wręczyć coś specjalnego naszym Laureatom. Sekretariat Organizacyjny Biura Konkursu zaproponował powierzenie zaprojektowania i stworzenia rzeźby, która będzie zarazem nagrodą, znanemu artyście Aleksandrowi Dętkosowi, laureatowi wielu nagród artystycznych w Polsce i na świecie, autora ponad 130 wystaw m.in. w Madrycie, Rzymie, Nowym Jorku, Moskwie, Oslo.

Prace nad rzeźbą sylwetki modułora, bogatej w symbolikę budownictwa i architektury trwają. Dzieło niebawem zostanie zaprezentowane światu.

- Zapewniam, że powstaje rzeźba godna XXV - lecia "Modernizacji Roku & Budowy XXI w." - mówi Roman Pikuła. - Szykujemy również specjalne podwójne wydanie Dziennika Rzeczpospolita z Finalistami i Laureatami. Zachęcam więc do udziału w, nieskromnie powiem, najbardziej popularnym konkursie budowlanym w Polsce.

Roman Pikuła, Komisarz Konkursu,
Prezes Stowarzyszenia Ochrony Narodowego Dziedzictwa Materialnego

Perspektywy budownictwa

Rozmowa z PROF. DR HAB. INŻ. ZBIGNIEWEM KLEDYŃSKIM,
prezesem Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa

Jak Pan ocenia kondycję branży budowlanej po trudnym 2020 roku, gdy z powodu pandemii wiele działań trzeba było ograniczyć? W które segmenty rynku koronawirus uderzył najsilniej, a komu udało się obronić w tej trudnej sytuacji?

Budownictwo jest na tyle zróżnicowane, że chociaż zbiorcza ocena branży w zmaganiach z koronawirusem wypada pozytywnie, to w szczegółach jest na pewno różnie. Budownictwo inżynieryjne, finansowane przez państwo, poradziło sobie dobrze, a problemem może być płynne przejście do kolejnego okresu finansowania unijnego, w tym z funduszu odbudowy. Budownictwo mieszkaniowe w wydaniu deweloperskim trzyma się dobrze, jakkolwiek segmenty biurowy i hotelowy będą rewidować swoje plany inwestycyjne. Podobnie i inwestorzy indywidualni, zainteresowani budownictwem domów jednorodzinnych, zależnie od wpływu pandemii na portfele będą dostosowywać swoje plany do ich zawartości.

Gdy zaczynała się pandemia baliśmy się o możliwość świadczenia pracy w projektowaniu i wykonawstwie. Kiedy obawy okazały się przesadzone, jasnym się stało, że o perspektywach budownictwa będzie – jak zawsze – decydowała kondycja i zamiary inwestorów, a ci pozostają zróżnicowani i w różnym stopniu odczuwają skutki pandemii.

PIIB w ubiegłorocznej 24. edycji przyznała własną nagrodę w Ogólnopolskim Konkursie „Modernizacja Roku & Budowa XXI wieku”. Czy Pańskim zdaniem przypadająca na ten trudny rok pandemii jubileuszowa edycja konkursu zdoła ponownie wyłonić najciekawsze dokonania branży budowlanej w roku 2020?

Co do tegorocznej efektywności Konkursu, mimo wciąż dokuczającej nam pandemii, nie mam wątpliwości. Już w roku 2020 zmierzono się z wpływem tzw. obostrzeń epidemicznych, dostosowując formy pracy Kapituły do wymagających przepisów sanitarnych. Wykorzystano dostępne technologie zdalnego komunikowania się, zdalnych wizytacji. Przysporzyło to wprawdzie pracy, ale i pogłębiło analizy stanowiące podstawę oceny zgłoszonych obiektów.

Ze zgłoszonych na tegoroczną, jubileuszową edycję Konkursu 350 inwestycji, nie bez rozterek wytypowano 40 finalistów. To koresponduje z generalnie korzystną oceną działalności budowlanej w trudnym czasie zmagania z COVID-19. Teraz Kapitułę i finalistów czeka pogłębiona ocena wybranych obiektów oraz kluczowe rozstrzygnięcia co do czołówki laureatów. Finał jest więc pewny. Życzymy więc sobie, aby wręczanie nagród konkursowych można było potwierdzać uściskiem dłoni...

P O L S K A
I Z B A
I N Ż Y N I E R Ó W
B U D O W N I C T W A

Inwestor: Gmina Błonie

Wykonawca: Alstal Grupa Budowlana Sp. z o.o. s.k. Bydgoszcz

Projektant: Pas Projekt Nadarzyn

Gmina postawiła na sport

Budowa całego kompleksu sportowego trwała cztery lata i jest najdroższą inwestycją zrealizowaną przez Gminę Błonie. Za 66 mln złotych, przy wsparciu środków Ministerstwa Sportu, powstał wszechstronny, nowoczesny i przyjazny mieszkańcom obiekt. Położony w bezpośrednim sąsiedztwie Parku Bajka, tworzy z nim spójny, całoroczny zespół sportowo – rekreacyjno – wypoczynkowy. Elewacja obiektu komponuje się w pięknie zagospodarowane bulwary nadrzeczne z terenami spacerowymi wokół rzeki Rokitnicy, udrożnionej, oczyszczonej i gotowej do spływów kajakowych. Pofalowana elewacja centrum wprost nawiązuje do sąsiedniej, malowniczo wijącej się rzeki.

Powierzchnia użytkowa budynku to 7.410 mkw., powierzchnia zabudowy – 6.794 mkw., a kubatura – 98. 424 m szesc.

Ten dwukondygnacyjny obiekt, o minimalistycznej i eleganckiej elewacji, skrywa w sobie bogaty program użytkowy: pełnowymiarową halę sportową, zespół basenów, zespół SPA z saunami, kręgielnię, strzelnicę, korty do gry w squash, siłownię, salę fitness, salę konferencyjną na dwieście miejsc, część gastronomiczną, szatnię, zaplecze i część administracyjną.

Centrum ma nie tylko dobrze służyć mieszkańcom – zastosowane rozwiązania technologiczne wykorzystane do jego budowy, mają wpływać na zmniejszenie obciążeń dla środowiska. Do takich rozwiązań należy system odzysku ciepła z wentylacji i klimatyzacji obiektu. Odzyskane ciepło służy do ogrzewania wody w układzie basenowym. Na dachu budynku zamontowano panele fotowoltaiczne, zmniejszające zużycie energii z sieci energetycznej.

Mieszkańcy Błonia i goście z dalszych stron będą mogli na terenie obiektu realizować szeroki zakres swoich pasji i różne formy aktywnego wypoczynku:

Zespół basenowy i strefa SPA

- Basen rekreacyjny o powierzchni lustra wody 530 mkw., o bezpiecznej głębokości 1,1 m, wyposażony w dwie zjeżdżalnie o długościach 51 i 47 m, wyrastające poza obrys budynku;

- Basen pływacki o długości 25 m, szerokości 16 metrów, maksymalnej głębokości 1,8 m i powierzchni lustra wody 400 mkw.;
- Basen rekreacyjny z brodzikiem dla najmłodszych dzieci ma 24 mkw. powierzchni i 35 cm głębokości. Wyposażony jest również w zjeżdżalnię i wodny plac zabaw;
- Wydzielony basen przeznaczony wyłącznie do nauki pływania;
- Dwie wanny z hydromasażem;
- Sauna fińska;
- Sauna BIO;
- Gabinet masażu;
- Łaźnia parowa aromatyczna;
- Zespół atrakcji do schładzania z deszcznikiem polarnym i tropikalnym;
- Tepidarium ze ścianką solną i podgrzewanymi leżankami;
- Grota lodowa;
- Strefy wypoczynku z siedziskami do kąpieli stóp;
- kabina niskotemperaturowa z promieniami podczerwonymi;
- Zawody pływackie może jednocześnie podziwiać z trybun 138 osób.

Na najniższym poziomie obiektu znajduje się czterotorowa kręgielnia. Hala sportowa z pełnowymiarowym boiskiem do gry w siatkówkę, koszykówkę i piłkę ręczną. Trybuny nad nią pomieszczą prawie 400 osób. Strzelnica ćwiczebno-bojowa o długości 50 m, oferująca możliwość strzelania ze stałej i zmiennej linii otwarcia ognia. Pomieszczenia do gry w squash pozwolą grać jednocześnie kilku zespołom. Siłownia wyposażona została w najnowocześniejsze urządzenia do ćwiczeń. Program użytkowy dopełnia ogólnodostępna gastronomia i dodatkowy barek przy kręgielni.

ZENON RESZKA,
BURMISTRZ BŁONIA

Budowa Centrum Sportu była odpowiedzią na wieloletnie oczekiwania mieszkańców gminy Błonie. Celem jest poprawa jakości ich życia i zapewnienie odpowiedniej infrastruktury blisko miejsca zamieszkania. Wielofunkcyjność budynku ma być magnesem dla dzieci, młodzieży i seniorów. Różnorodność atrakcji sprawia, że każdy znajdzie coś dla siebie. Mieszkańcy z entuzjazmem przyjęli długo oczekiwaną inwestycję. Otwarcie kompleksu zbiegło się niestety z panującą pandemią. W związku z tym obiekt nie może być w pełni wykorzystywany, jak byśmy sobie tego życzyli. Wszyscy nie mogą się już doczekać możliwości pełnego korzystania z obiektu.

Marina Błotnik to zaciszna i komfortowa przystań żeglarska z nowoczesnym zapleczem, położona w starorzeczu Wisły, w pobliżu śluzy Przegalina, na malowniczym szlaku Pętli Żuławskiej w gminie Cedry Wielkie. Łatwo tu dojechać od drogi ekspresowej S7.

Marina oferuje ok. 80 miejsc postojowych w stanowiskach typu Y bom dla jednostek o zanurzeniu do 2,5 m. Pływające pomosty są wyposażone w słupki umożliwiające podłączenie energii elektrycznej i wody. Marina posiada nowoczesny budynek bosmanatu z zapleczem socjalnym i węzłami sanitarnymi. Posiada atrakcyjne cenowo miejsca postojowe na lądzie z obsługą slipowania łodzi i dźwig samobieźny dla jednostek do 15 T. Na lądzie, w zależności od wielkości jednostek może stać około 120 łodzi.

W pobliżu mariny zlokalizowana jest szkółka żeglarska z osobnym zapleczem w postaci budynku z magazynem dla łodzi typu Optimist i kajaków wraz z salą do szkoleń i węzłem sanitarnym. Szkółka ma swój pomost pływający dla cumowania łodzi kursantów. Wszystko pod okiem profesjonalnego instruktora asekurującego szkolonych na szybkiej łodzi. Obok szkółki jest miejsce na rekreację z dużą wiatą, miejscem do grillowania i palenia ogniska. Jest również boisko do gry w siatkę plażową. Jest możliwość biwakowania. Cały teren mariny jest ogrodzony, oświetlony i monitorowany całą dobę.

Inwestor: Gmina Cedry Wielkie

Wykonawca: Przedsiębiorstwo Budowlano-Montażowe

Elzambud Sp. z o.o. Elbląg

NAVIMOR-INVEST S.A. Gdańsk

Projektant: Art Projekt K&M Sp. z o.o. Kościerzyna

Warto tu zacumować na dłużej

Obecnie prowadzone są prace nad rozbudową mariny w zakresie dodatkowych miejsc postojowych na wodzie dla około 60 łodzi. W ramach tego samego projektu wykonano około 2500 mkw. terenu utwardzonego i oświetlonego pod zimowanie jachtów. Planuje się poszerzenie stałego pomostu by turyści mieli możliwość swobodnego spacerowania, jak również rozbudowę obiektu po byłej stacji pomp na oszklony obiekt pod przyszłą gastronomię. W planach jest także budowa miejsca postojowego dla kajaków z dodatkowym węzłem sanitarnym i siłownią na świeżym powietrzu z innowacyjnym stanowiskiem do ćwiczeń dla dzieci.

Operatorem całego obiektu od sierpnia 2014 jest Gdański Klub Morski „CEDRUS”, który świadczy dodatkowe usługi bosmańskie, dostosowane do potrzeb przybyłych jednostek. Dodatkowo zmodernizowane pomieszczenia wraz z sprzętem multimedialnym stanowią idealną bazę do różnego rodzaju konferencji, spotkań i uroczystości.

Poza działalnością bezpośrednio związaną z obsługą żeglarską, Przystań Żeglarska w Błotniku jest miejscem o dużym znaczeniu kulturalnym i edukacyjnym. Na jej terenie organizowanych jest szereg wydarzeń promocyjnych i imprez, które niejednokrotnie swoim zasięgiem obejmują obszar wykraczający poza teren gminy i powiatu.

Inwestor: Muzeum Podlaskie w Białymstoku
Wykonawca: WALMAR Waldemar Gajko Wasilków
Projektant: Biuro Projektowe - Atelier Zetta Białystok

Wersal Podlasia

Pałac w Choroszczy był letnią rezydencją hetmana koronnego i kasztelana krakowskiego, Jana Klemensa Branickiego, magnata wychowanego w kręgu kultury francuskiej epoki baroku.

Oryginalny pałac został zbudowany w latach 20-tych XVIII wieku. Na skutek zawilgocenia został rozebrany do fundamentów i odbudowany w tym samym kształcie przez hetmana Jana Klemensa Branickiego w latach 1757-59. Pałac znacznie przebudowano i rozbudowano w XIX wieku przez kolejnych właścicieli – fabrykantów Moesów.

Zniszczony przez pożar w trakcie działań wojennych I Wojny Światowej w 1915 r. W 1956 roku ruiny pałacu wraz z parkiem zostały wpisane do rejestru zabytków. Pałac odbudowano w jego pierwotnej formie barokowej w latach 1961-1973 i przekazano na cele muzealne.

Budynek letniego pałacu Branickich jest obiektem wolnostojącym piętrowym z poddaszem użytkowym na drugim piętrze w pełni podpiwniczony, wykonany w stylu barokowym z bogactwem detali architektonicznych i elementów rzeźbiarskich na elewacji.

Parter, gdzie mieściły się niegdyś apartamenty Branickich i piętro, na którym znajdowały się niewielkie pokoje przeznaczone dla gości obecnie są przebudowane na sale reprezentacyjne. Znajdują się tam ekspozycje mebli – od rokokowych po komplety utrzymane w stylu Ludwika XVI. Wnętrza zdobią obrazy z XVII-XIX w. – m. in. portrety właścicieli pałacu, płótna ze szkoły francuskiej, włoskiej i niemieckiej z połowy XVIII w.), lustra, zegary stojące i kominkowe, porcelana miśnieńska, wiedeńska i berlińska, szkło artystyczne z wytwórni polskich oraz zachodnioeuropejskich, rzeźby z marmuru i brązu, alabastrowe wazy, świeczniki, kinkiety i dywany.

Inwestycja polegała na kontynuacji rozpoczętego wcześniej remontu Pałacu Branickich będącego siedzibą Muzeum Wnętrz Pałacowych w Choroszczy – Oddziału Muzeum Podlaskiego w Białymstoku i obejmowała roboty zewnętrzne.

Zakres prac objął renowację balustrad i wymianę pochwytów, zabezpieczenie płyt cokołowych płytą okapnikową z kapinosem, wymianę płyt cokołowych na nowe na cokołach, schodach i tarasach oraz skucie całego tynku wapienno-cementowego, osuszenie muru i położenie nowych tynków. Budynekowi nadano też kolorystykę zgodną z zestawieniem barw analogicznie jak na obiektach Bramy Głównej i Pałacu Branickich w Białymstoku.

DR WALDEMAR WILCZEWSKI, DYREKTOR MUZEUM PODLASKIEGO

Powodem wykonania inwestycji był bardzo długi okres od ostatniego remontu trwający aż kilkadziesiąt lat. Zarząd Województwa Podlaskiego zarezerwował na ten cel środki w budżecie Województwa Podlaskiego i dzięki tym środkom inwestycja ta była możliwa.

Dzięki tej inwestycji obiektowi przywrócono dawny blask. Patrząc na klasę budynku, łatwiej można zrozumieć, dlaczego rezydencja Branickich nazywana była w przeszłości Wersalem Podlasia. W przyszłości planujemy odbudowę pozostałych budowli wchodzących w skład zespołu parkowo-pałacowego. W naszych planach jest też rewitalizacja kilkunastu hektarów parku, w którym rosną jeszcze drzewa z „sadzone” przez Branickiego. Obserwujemy zwiększone zainteresowanie turystów.

Inwestor: Miasto Czeladź

Wykonawca: Efekt Sp. z o.o. Chorzów

Projektant: Archi Pracownia Architektoniczna Małgorzata Gołąbek Częstochowa

Kamienica Konarzewskich odzyskała dawny blask

Mieszcząca się tuż przy czeladzkim rynku Kamienica Konarzewskich to jeden z najbardziej rozpoznawalnych obiektów na terenie miasta. Już niebawem zmodernizowany budynek ponownie będzie służyć mieszkańcom dzięki ulokowania w nim Centrum Usług Społecznościowych i Aktywności Lokalnej.

- Gdy w 2014 objąłem funkcję burmistrza miasta obiecałem mieszkańcom, że wiele niszczących budynków na terenie Czeladzi już wkrótce odzyska swój dawny blask. Jednym z takich obiektów jest mieszcząca się przy naszym rynku, Kamienica Konarzewskich – mówi burmistrz Zbigniew Szaleniec.

Rzeczywiście, charakterystyczny budynek niszczał przez blisko 30 lat, aż do 2019 roku, kiedy zapadła decyzja o jego modernizacji.

- Pewne plany dotyczące tego jak mogłaby wyglądać zmodernizowana kamienica znajdowały się w miejskiej szufladzie z projektami. Jednakże moim poprzednikom brakowało środków na realizację tego typu inwestycji. Swoją kadencję postanowiłem więc oprzeć na uzdrowieniu czeladzkiego budżetu oraz skutecznym pozyskiwaniu funduszy zewnętrznych. Dzięki temu możliwe stało się rozpoczęcie modernizacji Kamienicy Konarzewskich oraz wielu innych inwestycji na terenie miasta – dodaje burmistrz Szaleniec.

Wykonawcą robót byłagrupa Efekt Sp. z o.o. Chorzów, a całkowity koszt prac wyniósł około 8 milionów złotych. Należy podkreślić, że w 2018 roku miasto pozyskało ze środków zewnętrznych blisko 3,5 miliona złotych na rozbudowę i modernizację kamienicy. Ponadto Czeladź otrzymała też niemal 900 tysięcy złotych z funduszy unijnych na prowadzenie działalności społecznej w tym budynku stąd pomysł, aby to właśnie tam trafiło Centrum Usług Społecznościowych i Aktywności Lokalnej, które już wkrótce zacznie służyć mieszkańcom. W ramach prowadzonych prac dobudowano nową część budynku, która została ozdobiona arkadami i punktami świetlnymi podkreślającymi unikalny charakter kamienicy. W obiekcie znajdzie się również Centrum Informacji Miejskiej oraz niewielki lokal gastronomiczny.

Zbigniew Szaleniec

Inwestor: Gmina Dębno

Wykonawca: Przedsiębiorstwo Budowlano-Produkcyjne Łęgrzem Sp. z o.o. Kraków

Projektant: SUMA Architektów Sp. z o.o. Kraków

Mieszkańcy chcieli, więc mają

Hala Widowiskowo-Sportowa w Dębnie jest jednym z najnowszych obiektów sportowych tego typu w całym regionie. Ponadto jest to największa inwestycja w dziejach gminy, zarówno pod względem logistycznym, jak i finansowym.

Budowa pełnowymiarowej hali znajdującej się przy Zespole Szkolno-Przedszkolnym w Dębnie rozpoczęła się we wrześniu 2018 roku i trwała niespełna dwa lata.

Po przeprowadzonych postępowaniach przetargowych projektantem hali sportowej zostało biuro architektoniczne SUMA Architektów Sp. z o.o. Kraków, natomiast wyłonionym wykonawcą zadania zostało Przedsiębiorstwo Budowlano-Produkcyjne Łęgrzem Sp. z o.o. Kraków, z którymi współpraca odbywała się nie-nagannie. Obiekt jest inwestycją, której całkowity koszt budowy wyniósł około 13 milionów złotych. Zadanie zostało zrealizowane dzięki pozyskanym na ten cel dotacjom z Ministerstwa Sportu i Turystyki sięgającym blisko 5 mln złotych, Funduszu Inwestycji Samorządowych oraz z Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

Inwestycja obejmowała budowę pełnowymiarowego obiektu sportowego wraz z salami dydaktycznymi. Powierzchnia całkowita budynku wynosi aż 5 435,54 mkw., powierzchnia głównej płyty boiska stanowi 1 124,78 mkw. Arenę główną tworzy boisko sportowe z płytą o wym. 45,30 m x 24,83 m. Wysokość hali wynosi 11,85 m, co umożliwia rozgrywanie meczów w piłkę siatkową nawet o charakterze międzynarodowym. Ściany oraz sufit hali zostały wyłożone specjalnymi płytami akustycznymi. Powierzchnia boiska wykonana jest z wysokiej klasy wykładziny sportowej na drewnianej konstrukcji mechanicznie wentylowanej. Obiekt wyposażony jest we wszystkie

instalacje wspomagające (elektryczna, gazowa, wodno-kanalizacyjna, wentylacyjna), tablicę wyników oraz wysokiej jakości nagłośnienie. Płyta boiska przystosowana jest do uprawiania takich dyscyplin sportowych jak: halowa piłka nożna, piłka koszykowa, piłka siatkowa, piłka ręczna, skok wzwyż, gimnastyka, karate, judo, fitness, tenis, badminton i inne. Oprócz tego, dzięki zamontowaniu do konstrukcji dachowej dwóch kotar dzielących boisko na trzy części, na hali można równocześnie prowadzić rozgrywki i zajęcia na trzech równoległych boiskach. Na parterze znajdują się: szatnia oraz sanitariaty dla publiczności, szatnie z sanitariatami i natryskami dla zawodników, pomieszczenie obsługi dźwiękowej, magazyny na sprzęt sportowy oraz platforma przystosowana do transportu osób niepełnosprawnych. Z parteru na piętro prowadzą dwie oddzielne klatki schodowe. Na piętrze mieszczą się wejścia na trybuny dla publiczności, gdzie znajdują się miejsca siedzące. Na tym poziomie ulokowano również: sanitariaty dla publiczności, szatnie z sanitariatami i natryskami dla zawodników oraz pokoje dla trenerów i sędziów. Dodatkowo w obiekcie znajduje się korytarz łączący halę sportową z istniejącym budynkiem Zespołu Szkolno-Przedszkolnego. W ramach inwestycji wykonano również dojazd do hali z placem manewrowym dla pojazdów straży pożarnej, drogi dojazdowe oraz miejsca parkingowe. Cały obiekt przystosowany jest do potrzeb osób niepełnosprawnych. Na hali znajduje się miejsce z widokiem na arenę przeznaczone dla osób poruszających się na wózkach inwalidzkich. W budynku znajdują się toalety zapewniające odpowiednią przestrzeń do samodzielnego poruszania się na wózku inwalidzkim, które zostały wyposażone w poręczną klamkę oraz uchwyty i poręcze. W obiekcie zamontowana została winda wraz z poręczą oraz balustrady. Obok hali powstał duży parking z trzema specjalnie oznakowanymi miejscami parkingowymi dla niepełnosprawnych.

WIESŁAW KOZŁOWSKI, WÓJT GMINY DĘBNO

Potrzeba realizacji inwestycji mającej na celu budowę obiektu sportowego w naszej gminie zrodziła się już dawno temu, o czym informowali mnie mieszkańcy, rodzice uczniów pobliskich szkół, pedagodzy oraz członkowie drużyn sportowych. Zapotrzebowanie na miejsca treningowe, miejsca do rozgrywek i turniejów, utworzenie klas sportowych bądź też organizacje sportowych zajęć pozaszkolnych dla dzieci i młodzieży było dużo wyższe, niż możliwości dostępnej infrastruktury. Stąd też pomysł na budowę pełnowymiarowej hali sportowej. Dzięki pozytywnym środkom udało nam się zrealizować zadanie w niespełna dwa lata. Łączny koszt inwestycji to ok. 13 mln złotych, z czego prawie 5 mln złotych gmina pozyskała z Ministerstwa Sportu, Funduszu Inwestycji Samorządowych oraz z Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Hala sportowa dostosowana jest do prowadzenia lekcji wychowania fizycznego i różnorodnych zajęć ruchowych dla uczniów z terenu całej gminy, organizowania imprez sportowych, propagujących zdrowy styl życia, organizowania szkolnych imprez pozasportowych: akademii okolicznościowych, olimpiad i konkursów przedmiotowych, tanecznych zabaw szkolnych bądź też uroczystości gminnych. Należy również zaznaczyć, że inwestycja zlokalizowana jest przy Zespole Szkolno-Przedszkolnym w Dębnie co z towarzyszącym obiektem sportowym „ORLIK” oraz placem zabaw dla dzieci stanowi idealne połączenie funkcjonalne. W bezpośrednim sąsiedztwie nowo powstałego obiektu jest ogólnodostępne miasteczko rowerowe oraz plac zabaw, co dodatkowo podnosi atrakcyjność nowo powstałego kompleksu sportowego. Mam nadzieję, że wraz z początkiem nowego roku szkolnego 2021/22 ruszą klasy sportowe, do których prowadzony jest właśnie nabór. Warto zaznaczyć, że głównym celem zrealizowanej inwestycji jest rozwój infrastruktury sportowej, która w przyszłości, mam wielką nadzieję wejdzie w skład sieci ogólnodostępnych obiektów, tworzących kompleksową ofertę sportową dla mieszkańców powiatu, a nawet regionu.

Inwestor: Gmina Grodzisk Mazowiecki

Wykonawca: Przedsiębiorstwo Budowlano Handlowe
Izolbud Sp. z o.o. Warszawa

Projektant: GiS Architekci Sp. z o.o. Warszawa

Odtworzony według pierwotnego

Dworek rodziny Chełmońskich, zwany Dworkiem Na Górze znajduje się we wsi Adamowizna w gminie Grodzisk Mazowiecki. To 2,5-hektarowy obszar na którym znajduje się dworek wraz z otaczającym go parkiem, który w listopadzie 2020 roku, został przekazany przez gminę Grodzisk Mazowiecki pod opiekę Ośrodka Kultury Gminy Grodzisk Mazowiecki z przeznaczeniem na działalność edukacyjną i kulturalną. Zabytkowy Dworek jest najstarszą siedzibą rodziny Chełmońskich na Adamowiznie. To brat Adama Chełmońskiego, Józef Chełmoński, malarz kiedy powrócił ze swych paryskich wojaży i osiadł w niedalekiej Kuklówce, namówił swojego brata, już wtedy wybitnego lekarza od chorób płucnych, aby ten zakupił chatę znajdującą się w Kuklówce (domniemana stara rządcówka), przeniósł i osadził już na murowanych fundamentach w nową lokalizację, do osady Młyniska na Starem (dzisiejsza Adamowizna). Historia ta sięga roku 1899, kiedy przy stawie i rzece znajdował się jeszcze młyn, który do dziś zaznacza swoją dawną obecność w postaci śluzy na stawie.

Poszukując odpowiedniego miejsca Adam Chełmoński wybrał, do dziś, jedno z urokliwszych miejsc. Dworek został usytuowany w parku, na górze, pomiędzy wstęgą rzeki Mrowni okalającą Dworek niemalże z każdej strony, w sąsiedztwie stawu oraz lasu. Toczyło się w nim życie rodzinne Chełmońskich. Bywał tu wspomniany wcześniej brat Adama, Józef, który ukochał sobie okoliczne pejzaże i przyrodę. Sam Dworek również pojawia się na jego obrazach jak chociażby na znajdującym się w Muzeum Śląskim w Katowicach obrazie „Zima. Dworek o zmierzchu”. To tu urodził się kolejny zasłużony Chełmoński, syn Adama Mateusz, który idąc w ślady ojca został cenionym lekarzem, z ogromną estymą wspomnianym do dziś przez najstarszych mieszkańców gminy.

Sam doktor Adam Chełmoński był postacią niezwykle To z jego inicjatywy powstało, działające do dziś, sanatorium przeciwgruźliczne w Otwocku. Filantropijnie pełnił opiekę medyczną nad pensjonariuszami Zakładu dla Starców Kalek przy Warszawskim Towarzystwie Dobroczynności. Sam Dworek był nieoficjalnym gabinetem lekarskim służącym lokalnej społeczności.

W 2006 roku gmina Grodzisk Mazowiecki zakupiła nieruchomość od rodziny Chełmońskich. Od tego momentu rozpoczęły się poszukiwania środków na rewaloryzację obiektu wraz z otaczającym go parkiem. I tak w ubiegłym roku, obiekt został otwarty dla mieszkańców Grodziska Mazowieckiego.

Wykonano szereg prac restauratorskich, remontowo-budowlanych, rewaloryzacyjnych i adaptacyjnych, które objęły:

- Rewaloryzację dworku rodziny Chełmońskich (rozebranie istniejących ścian oraz kominów, wykonanie wykopów w celu osuszenia fundamentów, wykonanie izolacji fundamentów, odtworzenie więcy, odbudowa ścian parteru oraz ściany murowanej i kominów, wykonanie konstrukcji stropu nad parterem, wykonanie konstrukcji więzy i pokrycia dachu, montaż stolarki drzwiowej i okiennej, roboty wykończeniowe oraz instalacyjne),
- Zagospodarowanie dworku z dostosowaniem do potrzeb programowych oraz funkcjonalno-użytkowych,
- Rewaloryzację terenu parku,
- Odnowienie roślinności przydomowego ogródka,
- Zagospodarowanie terenu parku i dostosowanie do potrzeb programowych oraz funkcjonalno-użytkowych (wykonanie ścieżek i alejek parkowych, nasadzenia roślinności, oświetlenie parkowe, mała architektura).

GRZEGORZ BENEDYKCIŃSKI,
BURMISTRZ GRODZISKA
MAZOWIECKIEGO

Dworek Chełmońskich to jeden z najcenniejszych obiektów Grodziska Mazowieckiego, mocno związany nie tylko z historią naszej gminy, ale także i Polski. Własność rodziny Chełmońskich, przeniesiona tu w 1899 r. z pobliskiej Kuklówki, stanowi nie tylko wspaniałą pamiątkę po tej rodzinie, ale także piękne świadectwo naszej historii i kultury XIX-wiecznej Polski. To miejsce, gdzie bywał nasz słynny malarz Józef Chełmoński, uwiecznione na jednym z jego obrazów. Nie do pomyślenia było, aby taki obiekt, mogący stać się wizytówką Grodziska Mazowieckiego niszczał i nie był wykorzystywany.

Korzyścią jest przede wszystkim radość, że udało się obiekt przywrócić do stanu dawnej świetności i może służyć mieszkańcom, a także stanowi nie lada atrakcję turystyczną. Jego malownicze położenie pozwala na organizowanie w tym miejscu szeregu imprez plenerowych z zakresu malarstwa, literatury, fotografii czy ochrony przyrody i oczywiście koncertów. A więc zdecydowanie wykorzystamy odnowiony zabytkowy dworek na działania kulturalno-edukacyjne i turystyczne. Możliwa będzie też popularyzacja twórczości Józefa Chełmońskiego i tradycji ludowych ziemi grodziskiej. Ale nawet już dziś, w czasie pandemii koronawirusa, zrewitalizowane założenie parkowe jest bezpiecznym, chętnie odwiedzanym miejscem, służącym rodzinnym spacerom.

Ten ponad 170 metrowy obiekt zachwyci każdego odwiedzającego. Układ amfilady, niewielkie pomieszczenia, zabytkowe piece i wiele innych elementów stwarzają domową wręcz atmosferę. Bardzo konsekwentnie poprowadzona roślinność w Parku jest pomostem łączącym tradycję ogrodów i parków przy dworach (winogrono, maliny, jeżyny, bzy, róże i inne) jak również odnosi się do naturalnego bogactwa i urody lasu (paprocie, rośliny cieniulubne i zimozielone).

Sam obiekt, będący filią Ośrodka Kultury przeznaczony jest na działalność edukacyjno-kulturalną. To idealne miejsce na kameralne koncerty, przedstawienia czy spotkania. Miejsce inspirujące twórców, stąd plany na wystawy, zarówno wewnątrz budynku jak i w przestrzeni parku, plenery malarskie, rzeźbiarskie, warsztaty rękodzieła, kiermasze. Ogromnym bogactwem edukacyjnym miejsca jest otaczająca Dworek przyroda. W parku znajduje się kilka znakomitych pomników przyrody takich jak dęby, lipy czy sosna wejmutka. W programie merytorycznym Dworku bardzo mocną pozycję zajmuje edukacja przyrodniczo-ekologiczna skierowana do dzieci oraz dorosłych (dzikie spacer, wspólne ogródki zielne, zielniki, uprawy permakulturowe, regionalna kuchnia, konkursy).

Inwestor: Gmina Tłuszcz

Wykonawca: Sun Factory Tomasz Szlichta Warszawa

Ocalony od zapomnienia

Ciekawe, czy Zbigniew Zamachowski rozpoznałby budynek na zdjęciu. Aktor i ten niewielki obiekt zagrał w filmie "Wielka majówka" w 1981 roku.

Budynek dworca kolejowego w Jarzębiej Łące w gminie Tłuszcz przy ul. Długiej 25 przez lata stał się ruiną. Teraz ponownie błyszczy. Tyle, że w nowej roli. Teraz jest tam filia Biblioteki Publicznej.

Plac, na którym znajduje się biblioteka sąsiaduje z działką gminną przeznaczoną na cele rekreacyjne. Znajduje tam się plac zabaw, siłownia plenerowa, altana, stoją ławki oraz są wytyczone alejki do spacerowania. Mieszkańcy przez wiele lat przeznaczali środki z funduszu sołeckiego na uporządkowanie tego miejsca, a własnymi nakładami pracy uprzątnęli teren z zarośli, posadzili drzewa, krzewy oraz kwiaty i wykonali wiele prac modernizacyjnych.

Nie ustalono dotąd, kiedy wybudowano drewnianą stację w Jarzębiej Łące. Z pewnością istniała już w 1929 roku, kiedy zorganizowano tutaj przystanek na trasie Tłuszcz- Wyszków. To moment, kiedy nazwa miejscowości pojawia się w rozkładach jazdy. W kolejnych dziesięcioleciach oprócz kasy mieściły się tutaj mieszkania kolejowe i siedziba dróżnika. Po transformacji ustrojowej budynek został zapomniany i niszczał w zastraszającym tempie. Na zdewastowanie symbolu miejscowości nie pozwolił jednak sołtys Włodzimierz Romański, który znalazł wsparcie i zrozumienie u władz Tłuszcza. W 2011 roku sołtys zwrócił się do Rady Miejskiej w Tłuszczu za pośrednictwem Burmistrza z prośbą o wyrażenie zgody na zakup nieruchomości, na której znajduje się budynek. Już wtedy kiełkował w nich pomysł, aby opustoszały budynek został zrewitalizowany i przeznaczony na cele społeczne dla blisko 800 mieszkańców Jarzębiej Łąki- bibliotekę, świetlicę, miejsce spotkań. Wynajmowany lokal, w którym dotychczas znajdowała się biblioteka był w kiepskim stanie oraz ze względu na ilość książek był niewystarczająco duży. Po wielu miesiącach starań Burmistrza Tłuszcza Pawła Bednarczyka oraz Sołtysa Włodzimierza Romańskiego doszło do przekazania terenu wraz z budynkiem. Nieruchomość została wykupiona od PKP, natomiast budynek przekazany za symboliczną złotówkę.

Budynek stacji w Jarzębiej Łące miał nawet swój epizod filmowy. Otóż napis „Biblioteka”, który znajduje się na budynku nawiązuje stylem do znajdującego się niegdyś w tym miejscu napisu informującego o nazwie stacji. Napis ten możemy dostrzec w jednej z pierwszych scen filmu „Wielka Majówka” z 1981 roku w reżyserii Krzysztofa Rogulskiego. Drewniany dworzec jest tłem dla młodego mężczyzny, który wychodzi z pociągu na peron. W tej roli wystąpił Zbigniew Zamachowski, dla którego była to debiutancka rola na szklanym ekranie. Napis jest jednym z elementów, który przypomina o historii tego miejsca oraz jego pierwotnym przeznaczeniu. Kilka lat później na peronach w Jarzębiej Łące pojawiła się ekipa serialu „Zmiennicy” w reżyserii Stanisława Barei.

28 maja 2016 roku (w tym roku przypadała 35. rocznica powstania filmu) sołtys i rada sołecka Jarzębiej Łąki zorganizowali piknik pod hasłem „Wielka Majówka”. Na pikniku pojawili się reżyser filmu wspólnie z producentem Michałem Zabłockim. Opowiedzieli o kuli-

sach powstania filmu i podzielili się ciekawymi historiami związanymi z pracą twórców filmowych. Podczas pikniku mieszkańcy zostali powiadomieni przez Burmistrza Tłuszcza Pawła Bednarczyka o przejęciu przez gminę zabytkowego dworca oraz teren przy peronach. Burmistrz zapewnił mieszkańców o tym, że dołoży wszelkich starań, by uratować ten ważny dla Jarzębiej Łąki budynek.

Jeszcze w tym samym roku burmistrz Tłuszcza Paweł Bednarczyk złożył projekt do Narodowego Programu Czytelnictwa, który przewidywał gruntowny remont kolejowego budynku i zorganizowanie tam filii biblioteki, oczywiście przy zachowaniu elementów dawnego dworca. Gmina Tłuszcz otrzymała dofinansowanie w kwocie 390 150,00 zł w ramach projektu pn. „Podniesienie poziomu czytelnictwa w Gminie Tłuszcz poprzez stworzenie warunków lokalowych w Jarzębiej Łące”. Całkowita wartość inwestycji wyniosła ok. 850 000,00 zł brutto. Prace rozpoczęły się 20.11.2019 r. i trwały do 29.07.2020 r.

PAWEŁ BEDNARCZYK, BURMISTRZ TŁUSZCZA

Ze względu na zawód mojego Taty, bardzo bliskie są mi tradycje kolejarskie. Nie ukrywam, że z bólem serca obserwowałem, jak budynek, który dziesiątki lat temu pełnił funkcję stacji kolejowej każdego roku coraz bardziej niszczał. Dzięki zaangażowaniu sołtysa Włodzimierza Romańskiego oraz lokalnej społeczności udało nam się ocalić to miejsce i sprawić, że obecnie budynek jest wizytówką nie tylko miejscowości, ale także całej gminy.

Oprócz zlokalizowania tam filii Biblioteki Publicznej, dla mieszkańców budynek pełni także funkcję Wiejskiego Domu Kultury. Do tej pory nie mieli miejsca, w którym mogliby się spotkać, przeprowadzić chociażby zebranie wiejskie czy warsztaty teatralne, które są organizowane dla dzieci i młodzieży. Odbывały się one w prywatnych domach lub „pod chmurką”. Biorąc pod uwagę dotychczasową aktywność mieszkańców nie mam wątpliwości, że to miejsce będzie tętniło życiem i zamieni się w lokalne centrum aktywności.

W ramach tego zadania pozyskany od PKP budynek dworca kolejowego w Jarzębiej Łące uzyskał nową funkcję- mieści się tam filia Biblioteki Publicznej w Tłuszczu. Istniejący od lat dwudziestych XX wieku budynek przeszedł całkowitą modernizację polegającą na wymianie dachu, elewacji, stolarki okiennej i drzwiowej, wymianie instalacji elektrycznej, instalacji sanitarnych, centralnego ogrzewania i wentylacji. Dzięki przebudowie został dostosowany do potrzeb osób niepełnosprawnych. W budynku zostały zachowane elementy dworca kolejowego (rozkład jazdy, elementy poczekalni). Połączenie nowej funkcji użytkowej z dawnym budynkiem dworca pozwoliło zachować jego znaczenie historyczne.

Inwestor: Gmina Miejska Lidzbark Warmiński

Wykonawca: Budokop Sp. z o.o. Lidzbark Warmiński

Projektant: PL project Piotr Lipnicki Lidzbark Warmiński

Przebudowa ulicy Dąbrowskiego

Mieszkańcy Lidzbarka Warmińskiego długo czekali na remont ulicy Dąbrowskiego. Jest to chętnie uczęszczana przez mieszkańców droga, bo prowadzi m.in. do znajdujących się tu ogrodów działkowych oraz plaży miejskiej nad jeziorem Wielochowskim, nie wspominając o ulokowanych wzdłuż niej firmach.

Do niedawna nawierzchnia była w nienajlepszym stanie i brakowało ścieżki przeznaczonej dla pieszych i rowerzystów, którzy musieli korzystać z pobocza. Teraz wygodnie i bezpiecznie można udać się na spacer, bądź wycieczkę rowerową, a ciąg pieszo-rowerowy połączył się z istniejącym wcześniej na ulicy Olsztyńskiej. Natężenie ruchu w tej części miasta jest duże, bo ulica komunikuje osiedle Astronomów, największe osiedle Lidzbarka Warmińskiego, z centrum miasta oraz plażą miejską i terenami rekreacyjnymi. Warto dodać, że sama ulica jest również najdłuższą na terenie Gminy Miejskiej.

JACEK WIŚNIEWSKI,
BURMISTRZ LIDZBARKA
WARMIŃSKIEGO

Przebudowa ulicy Dąbrowskiego to przede wszystkim marzenie, które zostało spełnione. Realizacja tego przedsięwzięcia została zainspirowana kierunkami rozwoju miasta a jest ich cztery: turystyka, uzdrowisko, mały i średni przemysł oraz sport i kultura.

Rozwój miasta w znaczny sposób jest podyktowany poziomem zadowolenia mieszkańców oraz jakością infrastruktury drogowej. Miasto, które dąży do rozwoju nie może zapominać o komunikacji i sprawnym, nie uciążliwym dla mieszkańców systemie transportu. Mając na uwadze dobro mieszkańców przebudowaliśmy drogę łączącą największe osiedle miasta z jego centrum, plażą nad jeziorem Wielochowskim oraz strefą gospodarczą. Wyremontowana ulica Dąbrowskiego umożliwi bezpieczne poruszanie się pojazdów z wydzieloną strefą dla pieszych i rowerzystów. Jednocześnie mając w planach uruchomienie pierwszej w historii miasta komunikacji miejskiej musieliśmy zapewnić dobrą jakość drogi, po której będą się poruszały elektryczne autobusy oraz wybudować odpowiednią dla nich infrastrukturę. Bardzo ważnym elementem sukcesu tej przebudowy była rola wykonawcy prac inwestycyjnych. Przetarg wygrała lokalna firma Budokop, która to od wielu lat jest rozwojową firmą branży budowlanej, a ponadto solidną i stabilną finansowo. Połączenie współpracy, zrozumienia celu i jakości prac zakończyło się sukcesem, który cieszy wszystkich mieszkańców oraz osoby które odwiedzają miasto. Jednocześnie daje większy potencjał rozwojowy miasta.

Ulica została również dostosowana do obsługi elektrycznych autobusów miejskich, które wkrótce będą jeździły tą trasą, a których zakup jest możliwy dzięki dofinansowaniu ze środków RPO WiM 2014-2020 Oś Efektywność energetyczna, Działanie 4.4 zrównoważony transport miejski. Inwestycja „Przebudowa ulicy Dąbrowskiego w Lidzbarku Warmińskim” została zrealizowana z dofinansowaniem z Funduszu Dróg Samorządowych.

Wartość inwestycji to 5 528 412,31. Dofinansowanie z Funduszu wyniosło 2 635 881,05 zł. Gmina Miejska wyłożyła 2 492 531,26 zł. Inwestycję wsparło również lidzbarskie Starostwo Powiatowe w kwocie 400 000,00 zł.

Zakres prac obejmował przebudowę ulicy Dąbrowskiego poprzez wykonanie nowej konstrukcji jezdni, przebudowę oraz budowę chodników, budowę ciągów pieszo-rowerowych, przebudowę zjazdów publicznych i indywidualnych, wykonanie elementów stałej organizacji ruchu, wykonanie elementów uspokojenia ruchu, konserwację i odmulenie istniejących rowów odwodnieniowych drogowych, przebudowę kanalizacji deszczowej, przebudowę sieci wodociągowej, przebudowę oświetlenia ulicznego (oświetlenie energooszczędne) oraz wycinkę drzew i krzewów kolidujących z inwestycją, remont przepustu.

Inwestor: Nadleśnictwo Oleśnica Śląska
Wykonawca: Ekoinbud Sp. z o.o. Gdańsk
Projektant: Ekoinbud Sp. z o.o. Gdańsk
F.B. Ekoinbud Sp. z o.o. s.k. Gdańsk

Bo drewno jest z lasu...

Zgłoszony do konkursu obiekt jest siedzibą Nadleśnictwa Oleśnica Śląska. Budynek biurowy pełni funkcję administracyjną i gospodarczą na rzecz gospodarki leśnej Nadleśnictwa.

Dodatkowo na działce znajduje się budynek gospodarczo-garażowy. Budynek biurowy jest obiektem energooszczędnym i wykonany został w technologii drewnianej prefabrykowanej. Wyposażony jest w instalację klimatyzacyjną i wentylacyjną z odzyskiem ciepła. Budynek przystosowany jest dla osób niepełnosprawnych, wyposażony w dźwig osobowy.

Budynek biurowy kompozycyjnie jest złożony z kilku brył, których podział odwzorowuje poszczególne pełnione przezeń funkcje. Dzięki temu zabiegowi pomimo znacznej powierzchni użytkowej i kubaturze doskonale wpisuje się w otoczenie i nie przytłacza swoim gabarytem – odbiera się go jako kilka mniejszych połączone ze sobą obiektów. Na piętrze jedynie część obrysu zewnętrznego stanowi zabudowaną strukturę, a dwie wyniesione bryły o dachach dwuspadowych są połączone tarasem. Budynek jest wtopiony w projektowaną na działce zieleń, która tworzy dla niego z jednej strony tło kompozycyjne, a z drugiej wypełnia pustą przestrzeń i wizualnie go pomniejsza. Elewacja budynku jest częściowo tynkowana na biało i szarymi wypustami tworzącymi ramę. Częściowo wykończona okładziną elewacyjną drewnianą. Niektóre fragmenty elewacji są wykończone tzw. żyletkami drewnianymi, które stanowią ruszt dla zieleni pnącej. Pokrycie budynku zielenią oraz zastosowanie drewnianej okładziny elewacyjnej dopasowuje obiekt do charakteru okolicy o mniejszej gęstości zabudowy i do sąsiedztwa terenów rekreacyjnych wypełnionych zielenią.

Budynek pełni funkcje administracyjno-gospodarczą, znajdują się w nim biura i gabinety. Dodatkowo w budynku znajdują się specyficzne dla siedziby nadleśnictwa funkcje, które wynikają wprost z charakteru pracy tej instytucji, takie jak pomieszczenie straży leśnej z magazynem broni, skład akt i punkt alarmowo dyspozycyjny. W budynku znajduje się także sala konferencyjna wraz z zapleczem kuchennym, oraz zaplecze sanitarne dla całosci obiektu. Na działce zlokalizowany jest również budynek gospodarczo-garażowy, wraz ze stacją ładowania pojazdów elektrycznych.

Działka, na której znajdują się obiekty ma powierzchnię 4067 mkw. i jest w kształcie wieloboku przylegającego do ul. Spacerowej. Od północnego-zachodu działka graniczy terenami zielonymi i rekreacyjnymi miasta Oleśnica. Od strony północno-wschodniej w niedalekiej odległości znajduje się staw miejski.

W obrębie działki oprócz budynku administracyjno - biurowego i budynku gospodarczo-garażowego postawiono maszt łączności radiowej o wysokości 40 m o konstrukcji kratowej wykonanej z rur aluminiowych, na którym zamontowane anteny odbierają obraz z kamer zlokalizowanych na wieżach przeciw pożarowych umiejscowionych w lesie.

Na terenie działki znajduje się także agregat prądotwórczy służący do zasilania budynku w energię elektryczną podczas braku dostaw z sieci elektrycznej.

Na terenie działki zaprojektowano drogę pożarową wraz ze stanowiskiem czerpania wody do celów pożarowych z podziemnego zbiornika. Ponadto na terenie działki zaprojektowano 44 miejsca postojowe, w tym zlokalizowane w pobliżu wejścia do budynku miejsca postojowe dla niepełnosprawnych. Dodatkowo dwa miejsca postojowe znajdują się w budynku gospodarczo-garażowym.

PAWEŁ GÓRSKI,
NADLEŚNICZY
NADLEŚNICTWA
OLEŚNICA ŚLĄSKA

Decyzję o budowie nowej siedziby Nadleśnictwa Oleśnica Śląska poprzedziła rzetelna analiza merytoryczna i finansowa uzasadniająca rezygnację z przebudowy lub rozbudowy dotychczasowego budynku biurowego wybudowanego na początku lat 80-tych ubiegłego wieku. Dzięki temu można było zaprojektować najnowocześniejsze rozwiązanie architektoniczne, uwzględniające zastosowanie naturalnych i niskoenergetycznych materiałów budowlanych oraz prośrodowiskowych instalacji. Biuro nadleśnictwa powstawało w ramach realizowanego przez Lasy Państwowe projektu rozwojowego „Polskie Domy Drewniane – mieszkać w zgodzie z Naturą”. Dzięki tej realizacji pracownicy nadleśnictwa zyskali wspianą siedzibę ze zdrowym mikroklimatem, która jest jednocześnie promocją prowadzonej przez leśników zrównoważonej gospodarki leśnej ukierunkowanej na przeciwdziałanie zmianom klimatycznym. Nowa siedziba Nadleśnictwa Oleśnica Śląska już dzisiaj promuje innowacyjne technologie oparte na surowcu przyszłości jakim jest drewno. Pamiętajmy przyszłość zaczyna się dzisiaj, nie jutro ... a drewno jest z lasu.

Zaprojektowano dwie stacje ładowania pojazdów elektrycznych: w budynku gospodarczo-garażowym oraz przy miejscach postojowych przy budynku.

Na terenie znajdują się także elementy małej architektury, tj. stojak na rowery i maszty flagowe.

Na działce zaprojektowano również ogrody deszczowe, które służą zagospodarowaniu wody deszczowej poprzez jej odparowanie i powierzchniową infiltrację na wskazanym fragmencie terenu ogrodu deszczowego. Woda z powierzchni dachu i tarasu odprowadzona za pomocą rynien i rur spustowych dostaje się do liniowych systemów nasadzeń, gdzie grawitacyjnie służy do ogrodu deszczowego – punktowych grup nasadzeń roślinności. Woda opadowa służy w ten sposób do podlewania ogrodu deszczowego. Ewentualny nadmiar wody opadowej jest odparowywany. Na terenie znajdują się liczne nasadzenia drzew, krzewów i traw ozdobnych oraz trawniki, mające na celu proporcjonalne wypełnienie przestrzeni wokół budynku oraz stworzenia tła kompozycyjnego dla bryły budynku dla widoków z ulicy Spacerowej. Wypełnienie niezabudowywanej części działki zielenią dodatkowo zmniejsza percepcję rozmiaru obiektu, poprzez częściowe przytłumienie go kubaturą pokrojów drzew i krzewów. Dzięki temu zabiegowi, ale także dzięki wprowadzeniu zieleni na elewację, w postaci pnączy na projektowanych „żyletkach”, oddziałuje on w mniejszym stopniu na otoczenie. Dodatkowo zlokalizowanie parkingów w głębi działki (patrząc od strony ul. Spacerowej) sprawia, że mniejsza liczba samochodów – związanych z funkcjonowaniem obiektu usługowego – będzie widoczna, a okolica zachowuje swój charakter rekreacyjny (sąsiedztwo Stawów Miejskich oraz Parku Nad Stawami).

Inwestor: PGL LP Nadleśnictwo Orneta

Wykonawca: Rejonowy Związek Spółek Wodnych Zakład Eksploatacji Systemów Melioracyjnych Braniewo

Projektant: Instytut OZE Sp. z o. o. Kielce

Modernizacja zbiornika retencyjnego Migny

Nadleśnictwo Orneta położone jest na Równinie Orneckiej stanowiącej fragment Niziny Staropruskiej, która prawie jest pozabawiona jezior, natomiast ma dobrze rozwinięty system dolin. Obszar ten przecinają rzeki Wałsza i Drwęca Warmińska, wraz z bardzo licznymi mniejszymi dopływami. Wszystkie te ciekі wpadają do Pasłęki, która uchodzi do Zalewu Wiślanego. Takie warunki hydrologiczne stwarzają doskonałe możliwości do spowalniania odpływu wód w ramach budowy obiektów małej retencji.

W okresie przedwojennym w tym rejonie istniały liczne sztuczne zbiorniki retencyjne, które stanowiły wzbogacenie krajobrazu i zwiększały różnorodność biologiczną. Od czasu II Wojny Światowej system zbiorników wodnych funkcjonujący w dorzeczu Pasłęki nie był należycie konserwowany i ulegał degradacji. Po dawnych zbiornikach pozostały rozmyte groble, zniszczone zastawki a dno wielu zbiorników porośło drzewa i krzewy. Istotnie obniżyła się pojemność retencyjna tego rejonu i obniżyły walory przyrodnicze wskutek ubytku biotopów wodnych i związanych z nimi gatunków flory i fauny. Uległ również obniżeniu poziom wód gruntowych o około 1,5 metra, co spowodowało przesuszenie i degradację biotopów podmokłych i osłabiło drzewostany. Dlatego Nadleśnictwo Orneta już od 1998 r. wykonuje i odtwarza obiekty małej retencji, korzystając z dofinansowania z różnych źródeł: WFOŚiGW, Ekofunduszu, Unijnego Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko. Do 2020 r. Nadleśnictwo Orneta wykonało lub odbudowało 16 zbiorników wodnych o różnej wielkości oraz wiele innych urządzeń wodnych np.: zastawki, progi wodne, bystrotoki, brody. Efektem tych działań było zretencjonowanie prawie 0,5 miliona m³ szesc.wody.

Biorąc pod uwagę doświadczenie nabyte podczas poprzednich inwestycji, Nadleśnictwo w 2020 r. zrealizowało projekt pod nazwą „Zbiornik retencyjny Migny” w ramach Kompleksowego projektu adaptacji lasów i leśnictwa do zmian klimatu – mała retencja oraz przeciwdziałanie erozji wodnej na terenach nizinnych w Lasach Państwowych. Przedsięwzięcie jest współfinansowane ze środków Unijnych w ramach II osi priorytetowej Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowiska.

Głównymi przesłankami wykonania tej inwestycji było zatrzymanie wody w odtworzonym zbiorniku wodnym. Działania te w skali całego kraju mają m. in. ograniczać wpływ zjawisk ekstremalnych takich jak susze, wynikające z tego zagrożenie pożarowe lasów, zmniejszyć spadek poziomu wód gruntowych oraz przesuszanie siedlisk, zahamować pogorszenie zdrowotności drzewostanów oraz zubażanie różnorodności biologicznej. W skali lokalnej głównymi efektami jest podniesienie poziomu wód powierzchniowych gruntowych, a co za tym idzie uregulowanie, stosunków wodnych w obrębie łąk, na których znajduje się zbiornik i pobliskich gruntów leśnych.

W konsekwencji działań będzie następowała poprawa warunków wzrostu i zdrowotności drzewostanów, zwiększenie różnorodności ekosystemów rolno-łąkowych. Również spodziewanym efektem będzie stopniowe zwiększanie bioróżnorodności flory i fauny związanej z tego typu zbiornikami. Wśród wielu gatunków można

wymienić płazy: traszkę grzebieniastą i zwyczajną, kumaka nizinnego - który jest gatunkiem ważnym dla Wspólnoty Europejskiej, wymagającym ochrony obszarowej i ścisłej, z ptaków warte wymienienia są orlik krzykliwy, którego ostoją na północy Warmii i mazur jest najważniejsza w Polsce i jedna z najważniejszych w Europie i bocian czarny - płochliwy i rzadki krewniak bociana białego.

W ramach przedsięwzięcia budowlanego zrealizowano:

- odbudowę zniszczonej grobli,
- odmulenie czaszy zbiornika,
- utworzenie łagodnych skarp zbiornika,
- budowa mnicha piętrzącego,
- zabezpieczenie rowu odprowadzającego wody ze zbiornika.

Obecnie zbiornik retencyjny Migny zajmuje powierzchnię ok. 0,90 ha. Średnia głębokość zbiornika wynosi 1,5 m, zaś pojemność zbiornika ok. 13 tysięcy m³ wody.

Zastosowane rozwiązania miały za zadanie modernizację istniejących elementów zagospodarowania, w związku z czym nie ingerują zasadniczo w istniejący krajobraz oraz nie zmieniają przeznaczenia terenu, w efekcie robót modernizacyjnych wzrosła atrakcyjność terenu.

Wykonawcą modernizacji zbiornika był Rejonowy Związek Spółek Wodnych Zakład Eksploatacji Systemów Melioracyjnych w Braniewie. Współpraca i jakość prac wykonanych przez Przedsiębiorstwo należy ocenić z najwyższym uznaniem, o czym może się przekonać każdy odwiedzający ten teren. Dzięki dużemu doświadczeniu wykonawcy i dobrej organizacji pracy inwestycja przebiegała bez zakłóceń, a wszystkie problemy były rozwiązywane na bieżąco.

Realizacja projektu pod nazwą „Zbiornik retencyjny Migny” nie była jedyną inwestycją Nadleśnictwa Orneta w 2020 r. związaną z małą retencją. Na terenie podmokłych łąk leżących w Leśnictwie Taftowo w ramach Projektu pod nazwą „Przebudowa systemu melioracyjnego łąk w Leśnictwie Taftowo” wykonano kompleks dziewięciu oczek wodnych o łącznej powierzchni 2,10 ha i około 23 tys. m³ szesc. zretencjonowanej wody.

Inwestor: Parafia Rzymsko-Katolicka w Łowiczku
Wykonawca: Jardej Radosław Jastrzębski
 Kowalewo Pomorskie

Kościół ratowany sercem

Z miłości do zabytków, szczególnie tych ukrytych w małych miejscowościach, szczególnie tego - ukrytego w mojej rodzinnej parafii i przez dziesięciolecia pozostawionego bez remontu, w czerwcu 2017 r. postanowiłam – pro bono - podjąć się pracy na rzecz ratowania małego, wiejskiego kościółka - mówi Elżbieta Wysocka, inicjatorka remontu kościoła w Łowiczku.

Kościółka, o którym pierwsza wzmianka pochodzi z 1325 r. Od 1582 r. kościół posiadał murowaną zakrystię a od 1626 r. również murowaną kaplicę. Pod koniec XVII w. kościół spłonął, pozostały jedynie części murowane. W 1711 r. dziedzic dóbr Łowiczka - Chryzostom Słubicki wybudował nowy kościół, który służy do dzisiaj.

Kościół, o którym w opisie konserwatora zabytków widnieje zapis: „Kościół posiada dużą wartość z powodu niewielkiej ilości zachowanych drewnianych budowli sakralnych, pochodzących z pocz. XVIII w.”

- Moją rodzinną parafię pw. Świętego Krzyża w Łowiczku opuściłam wiele lat temu, jednak nadal „mój jest ten kawałek świata”, ale przede wszystkim jest to świat mieszkających tam Parafian (ok. 1000 osób), dla których kościół ma szczególną wartość - mówi Elżbieta Wysocka. - Kościół, w którym niemal wszyscy parafianie, również ja byli ochrzczeni i przyjmowali wszystkie sakramenty święte.

W czerwcu 2017 r. Elżbieta Wysocka przedstawiła ówczesnemu proboszczowi Krzysztofowi Kaźmierczakowi propozycję pracy na rzecz ratowania kościoła. Jej deklaracja bardzo ucieszyła ks. Proboszcza a Parafianie przyjęli ją brawami i zapewnili o swoim wsparciu.

- Zleciliśmy więc opracowanie kompleksowej dokumentacji konserwatorskiej - mówi Elżbieta Wysocka. - W 2018 r. rozpoczęłam pisanie wniosków do różnych instytucji o wsparcie finansowe prac remontowych.

Pod koniec czerwca 2019 r. na proboszcza parafii Łowiczek powołany został ks. Dawid Drapała, który natychmiast bardzo zaangażował się w proces ratowania kościoła.

Od lipca do listopada 2020 r. przeprowadzono I etap – bardzo trudny etap prac remontowych: osuszenie, wzmocnienie ścian fundamentowych i belek leżących na fundamentach będących główną częścią konstrukcji ścian kościoła oraz remont konstrukcji dachu i wymiana jego pokrycia nad prezbiterium i nawą główną (z blachy na gont).

- Wykonanie prac powierzyliśmy doświadczonej w pracach na podobnych zabytkach firmie JARDEJ Radosława Jastrzębskiego stosującej nowe techniki oraz jakościowo najlepsze materiały - mówi Elżbieta Wysocka.

Według inicjatorki remontu, największym zaskoczeniem dla firmy był wyjątkowo zły stan kamiennych fundamentów i podwalin, których naprawa wymagała niezwykłych umiejętności „unoszenia” kościółka. Do konserwacji części drewnianych i uzupełniania ubytków zastosowano technologię z wykorzystaniem żywicy.

- Przed nami kolejne, kosztowne etapy remontu, na które szukamy środków finansowych - mówi Elżbieta Wysocka. - Równolegle z pisanie wniosków do różnych instytucji staramy się popularyzować informacje o kościółku w mediach regionalnych i zachęcać do darowizn.

Jeszcze w tym roku zostanie wydana monografia pt. „Łowiczek – dzieje wsi, kościoła i parafii pw. Świętego Krzyża” autorstwa Józefa Nowakowskiego.

- Uzналиśmy, że udział w Ogólnopolskim Konkursie „Modernizacja Roku & Budowa XXI w.”, to wielki prestiż i możliwość dotarcia z naszym przekazem do szerokiego grona odbiorców - mówi Elżbieta Wysocka. - Być może znajdują się ludzie, którzy nie zawahają się wesprzeć nas w ratowaniu drewnianej perełki! Uzналиśmy też, że zdecydowanie warto już teraz i w ten sposób promować kościółek, który jest unikalnym obiektem naszego regionu i, co bardzo ważne, jest miejscem kultu religijnego. Poza tym jest to zabytek, który świadczy o polskości, o naszej dbałości o to, co piękne, co nasze w skali małej parafii Łowiczek i jednocześnie w skali narodowego dziedzictwa!

Inwestor: Chespa Sp. z o.o. Chorula
Wykonawca: Chespa Sp. z o.o. Chorula
Projektant: JW Projekt Jerzy Wójcik Krapkowice

Siedziba w zgodzie z naturą

Obiekt konkursowy jest główną siedzibą firmy Chespa działającej w branży poligraficznej – producenta farb graficznych, klisz fotopolimerowych oraz wykrojników.

Firma Chespa rozpoczęła swoją działalność w 1991 roku. Przez ponad ćwierćwiecze zlokalizowana była w Krapkowicach (w woj. opolskim). Początkowy obiekt, będący załóżkiem działalności, szybko stał się zbyt mały dla zaplecza produkcyjnego, jednak przez ponad ćwierćwiecze pozostawał niezmiennie siedzibą główną, w której mieściła się administracja i zarząd. Firma stawiała na ciągły rozwój i inwestowanie w najnowsze technologie, bardzo intensywnie rozbudowywała swoje oddziały produkcyjne w sąsiedniej gminie a także na terenie Polski i poza jej granicami. Cała grupa Chespa liczy obecnie kilkanaście spółek zlokalizowanych w Polsce, Niemczech, Czechach, Słowacji, Rumunii, a także Ghanie (ta ostatnia ze spółek powstała w Afryce w 2019 roku).

Wraz z rozwojem firmy pojawiała się konieczność stworzenia nowej siedziby głównej, połączonej z jednym z zakładów produkcyjnych. Zatem po niespełna 30 latach rozwoju, inwestycji w park maszynowy, powiększania miejsc pracy, ciągłego wzrostu, zapadła konieczność przeniesienia również administracji spółki w nowe miejsce, mające potencjał do dalszej rozbudowy.

Nowa inwestycja powstała na terenie miejscowości Chorula w powiecie krapkowickim w województwie opolskim. Obiekt obejmuje biurowiec, który zajmuje zarząd, administracja firmy i graficy komputerowi, wraz z zapleczem oraz połączoną z nim halą produkcyjną.

Wewnątrz hallu wejściowego wykonano antresole (na trzech poziomach), tworzące otwartą przestrzeń, którą wypełniają żywe drzewo oraz indywidualnie zaprojektowany i wykonany żyrandol, składający się z 664 kostek oświetleniowych z ręcznie dmuchanego i barwionego szkła. Kolorystyka żyrandola nawiązuje do palety barw stosowanej w poligrafii (tzw. CMYK). Wewnątrz hallu zaprojektowano również dwie oszklone windy łączące poszczególne kondygnacje budynku.

Łączna powierzchnia użytkowa biurowca jest równa 8042 mkw. Do obiektu przylega hala produkcyjna o powierzchni 1879 mkw. Główne wejście usytuowano na skraju obiektu, aby zapewnić możliwość dalszej rozbudowy w przyszłości, kontynuując rozpoczęte linie łuków.

- Finalny efekt projektu to oczywiście powód do dumy, ale nie tylko pod kątem konstrukcyjnym, estetycznym i wizualnym - mówi Jerzy Wójcik, szef Pracowni Projektowej JW Projekt. - Nowa siedziba daje o wiele więcej możliwości i korzyści niż poprzednie lokum.

Nowa centrala posiada przede wszystkim przestrzenne biura i zaplecza, dając potencjał do przyrostu zatrudnienia równoległego względem rozwoju firmy. Do realizacji projektu wykorzystane zostały najnowsze rozwiązania techniczne oraz technologiczne, dające w efekcie końcowym nie tylko komfort użytkowy, ale także spore oszczędności finansowe, a przede wszystkim uwzględniające aspekty proekologiczne. Do najważniejszych należą: automatyczny systemy wentylacji z rekuperacją ciepła, systemy odzysku ciepła i wody z obiegu produkcyjnego, czujniki ruchu zastosowane do automatycznego sterowania oświetleniem. Inteligentne rozwiązania, generują dla firmy spore oszczędności, a także przekładają się na dbałość o otaczające środowisko, uwzględniając w dużym stopniu minimalizację zużycia surowców naturalnych i energii elektrycznej oraz emisję gazów i zanieczyszczeń. Budynek posiada wbudowane elementy, które w przyszłości posłużą do rozbudowy fotowoltaiki. Teren wokół obiektu daje spory potencjał do dalszej rozbudowy, z możliwością zachowania synergii pomiędzy prowadzoną działalnością a ekosystemem.

JERZY WÓJCİK, SZEFE PRACOWNI PROJEKTOWEJ JW PROJEKT

Forma projektowanego obiektu powstała na podstawie analiz ukształtowania terenu. Z uwagi na umiejscowienie w okolicach dawnego kamieniołomu, różnice w wysokości terenu sięgały miejscami do 10 metrów, tworząc strome skarpy. Kształt obiektu stanowią dwa przecinające się łuki. Zachodni łuk oparto na jednej ze skarpy, tworząc możliwość przejazdu pod budynkiem do dalszej części zakładu. Dynamikę elewacji nadają odchylające się piętra w częściach południowo-zachodniej oraz południowo-wschodniej. W miejscu przecięcia się łuków zlokalizowano przestronny hall wejściowy, stanowiący dominantę bryły.

Inwestor: Miasto Siemiatycze

Wykonawca: ZAB-BUD Sp. z o.o. Warszawa

Projektant: ArchitekciPL Jerzy Hnat Gliwice

Budownictwo niskoenergetyczne ma przyszłość

Międzynarodowe Centrum Edukacji Ekologicznej Wschód-Zachód w Siemiatyczach jako przykład modelowego budynku niskoenergetycznego posiada zaawansowane rozwiązania technologiczne, wykorzystujące energię pochodzącą z odnawialnych źródeł, tj. energię słoneczną, geotermalną oraz odpadową.

Umowę dotyczącą budowy krytej pływalni sportowo-rekreacyjnej w ramach Międzynarodowego Centrum Edukacji Ekologicznej Wschód-Zachód podpisano 4 października 2018 r. przez Burmistrza Miasta Siemiatycze Piotra Siniakowicza i Prezesa Zarządu ZAB-BUD Sp. z o.o. Andrzeja Zaboklickiego. Zakres robót obejmował: budowę pływalni, przebudowę budynku po gimnazjum, przebudowę istniejącej hali widowiskowo-sportowej na potrzeby pływalni, budowę i przebudowę sieci: wodociągowej, kanalizacji sanitarnej, kanalizacji deszczowej, oświetlenia zewnętrznego, instalacji foto-

ANDRZEJ ZABOKLICKI,
PREZES ZARZĄDU
ZAB-BUD SP. Z O.O.

Jesteśmy firmą rozwijającą się. staramy się realizować szeroki przekrój inwestycji na coraz większym obszarze w Polsce. Uważamy, że każda realizacja przynosi nowe korzystne doświadczenia dla firmy i jej pracowników. Zwłaszcza taka, w której zastosowano nowatorskie rozwiązania technologiczne. Taką inwestycją była budowa krytej pływalni w Siemiatyczach, której głównym założeniem było wykonanie budynku pasywnego, cechującego się zminimalizowaniem zużycia energii, poprzez szerokie wykorzystanie źródeł odnawialnych, tj. energia słoneczna, geotermalna oraz odpadowa. Na to nakładał się wymóg uzyskania szczelności budynku, wymagający odpowiedniego doboru materiałów oraz skrupulatnego nadzoru nad wykończeniem budynku. Cel ten został zrealizowany. We wrześniu 2020 r. Pływalnia otrzymała Polski Certyfikat Budownictwa Energooszczędnego.

Jesteśmy przekonani, że budynki niskoenergetyczne stanowią przyszłość budownictwa. Przecierając szlaki poprzez realizację inwestycji takich jak Budowa Krytej Pływalni w Siemiatyczach jednocześnie zdobywamy potrzebne na przyszłość doświadczenie. Cieszymy się ponadto, że Pływalnia „Wodne Tarasy” znajduje popularność wśród mieszkańców Siemiatycz, którzy na taką inwestycję czekali od lat.

woltaicznej, wentylacji mechanicznej oraz gruntowego wymiennika ciepła, rozbiórkę zaplecza sali gimnastycznej, w tym istniejącej części sanitarno-szatniowej i wentylatorni wraz ze zmianą sposobu użytkowania części pomieszczeń na potrzeby MCEE W-Z.

Umowa zakładała powstanie nowoczesnego kompleksu sportowo-rekreacyjnego, w skład którego weszły 6-torowy basen sportowy, basen rekreacyjny, wodny plac zabaw dla dzieci, dwie wanny z hydromasażem oraz zespół saunowy ze strefą relaksacyjną.

Układ konstrukcyjny czterokondygnacyjnego obiektu stanowi konstrukcja przestrzenna w postaci stopów, belek i ścian żelbetonowych posadowionych na płycie fundamentowej.

15 października 2018 r. odbyła się uroczystość wmurowania aktu erekcyjnego pod budowę pływalni. Prace przy realizacji inwestycji trwały niecałe dwa lata. Pozwolenie na użytkowanie budynku Inwestor otrzymał 13 października 2020 r.

W międzyczasie, 23 września 2020 r. Międzynarodowe Centrum Edukacji Ekologicznej Wschód-Zachód otrzymało polski certyfikat budownictwa energooszczędnego na podstawie prób szczelności przeprowadzonych przez Małopolskie Centrum Budownictwa Energooszczędnego Politechniki Krakowskiej.

Inwestor: Grand Bulvar Sp. z o.o. Bydgoszcz

Rockfield Deweloper Toruń

Wykonawca: Przedsiębiorstwo Projektowo-Wykonawcze
Budownictwa i Instalacji "KOMA" Toruń

Projektant: Home of Houses Sp. z o.o. Poznań

Apartamentowiec Grand Bulvar

Grand Bulvar to kameralna inwestycja w ścisłym centrum Torunia przy ulicy Świętego Jakuba 14 obejmująca 43 nietuzinkowe apartamenty o powierzchni od 41-209 mkw., w tym wielopoziomowe lofty z antresolami, miejskimi ogródkami, piwniczkami i przeszkleniami o wysokości ponad 3 metrów.

Budynek posiada kondygnację piwniczną oraz pięć kondygnacji naziemnych. Budowa trwała od kwietnia 2018 r. do sierpnia 2020 r. Twórcą projektu jest architekt Rafał Mysiak - zdobywca Bryły Roku 2013.

Obiekt powstał w wyniku rewitalizacji i rozbudowy byłej pralni garnizonowej z 1890 r. Zmiana sposobu użytkowania wiązała się z ingerencją w tkankę wewnętrzną budynku. Remont i przebudowa obiektu obejmowała wszystkie kondygnacje istniejącego budynku - zmiany w układzie konstrukcyjnym, całkowitą wymianę zadaszenia, wprowadzenie nowych stropów a także izolację istniejących ścian fundamentowych, termoizolację ścian i dachu oraz nową stolarkę okienną i drzwiową wzorowaną w starej części na historycznej stolarence. Rewitalizacji i częściowej przebudowie poddano także historyczny mur z 1912 r.

Podczas budowy przeprowadzono prace odkrywkowe, które trwały 8 miesięcy. Podczas tych prac odkryto 130-letnie piwnice i oryginalne mury, które zaadaptowano w projekcie.

W budynku zaprojektowano cztery wejścia A, B, C i F. Jako wejście D i E oznaczono apartamenty z wejściem indywidualnym z terenu dziedzińca. Przy wejściu na teren obiektu znajduje się budynek portierni.

Na terenie niemal całego obszaru działki, poza istniejącą częścią I i II powstał parking podziemny połączony komunikacyjnie ze starą częścią budynku oraz nową wschodnią częścią. Wjazd do garażu zlokalizowano od strony istniejącego zjazdu z ul. Józefa Poniatowskiego dwukierunkową rampą. W garażu znajduje się 45 miejsc postojowych. W poziomie kondygnacji podziemnej zlokalizowano również pomieszczenia techniczne, w tym pomieszczenie węzła cieplnego, hydrofornię przy klatce schodowej „F” oraz pomieszczenie obsługi central teletechnicznych w klatce schodowej „C”.

Budynek jest obsługiwany przez dwa dźwigi osobowe, po jednym w klatkach schodowych II części (klatki B i C) oraz jeden dźwig osobowy w nowej IV części budynku po wschodniej stronie (klatka F).

Elewacja starej części budynku wykonana jest z cegły. Cegłę oczyszczono i uzupełniono ubytki. Przy wykonywaniu elewacji nowej dobudowanej części budynku zastosowano płytkę klinkierową, okładzinę z płyty kompozytowej Alucobond w kolorze antracytowym RAL 7016. Fragment elewacji przy wjeździe do hali garażowej wykonano w technologii lekkiej mokrej stosując na warstwę wierzchnią tynk fakturowy mineralny gr. 1,5 mm w kolorze szarym. Część elewacji wykończona została również tynkiem o kolorze i fakturze betonu architektonicznego.

MATEUSZ MACIEJEWSKI,
PREZES ZARZĄDU
ROCKFIELD

Gruntu w centrum Torunia szukałem kilka lat. Ulica Świętego Jakuba była najjaśniejszym punktem. Od samego początku widziałem potencjał w tym obiekcie. To był głos serca, aby przywrócić temu miejscu należyty blask oraz sprawić, aby na mapie Torunia pojawiła się architektura na światowym poziomie. Wraz z architektem Rafałem Mysiakiem – zdobywcą Bryły Roku 2013 – przystąpiliśmy do intensywnej pracy nad stworzeniem unikalnego połączenia historii z soczystym, w pełni nowoczesnym faktorem wielomieszkaniowym. Postanowiliśmy nie iść na żadne kompromisy, nie obserwować konkurencji ani rynku. Często tworząc projekty mieszkaniowe deweloperzy zakładają, że jest określona cena za m2 jaką jest w stanie zapłacić Nabywca i to niejako określa ramy budżetu realizacyjnego. Przez ponad 10 lat sprzedawałem ponad 1500 mieszkań i zawsze marzyłem o możliwości prowadzenia projektu, w którym jedynym ograniczeniem jest wyobraźnia. Tak było z tym projektem. Grand Bulvar dał mi przede wszystkim dużo satysfakcji.

Inwestor: Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji w Toruniu

Wykonawca: Erbud S.A. Warszawa

Projektant: MD Polska Sp. z o.o. Szczecin

Aqua Toruń - pływalnia, która łączy pokolenia

Historia powstania Aqua Toruń, czyli nowego parku wodnego w grodzie Kopernika zaczyna się wraz z końcem istnienia kultowego basenu „elanowskiego”, wybudowanego w 1987 r., jako obiektu zakładu fabryki Elana, który służył mieszkańcom do końca 2017 r.

Dziś nowy miejski obiekt jest już w pełni gotowy i czeka na pierwszych miłośników pływania. Warto, więc poznać ten nowoczesny obiekt, który będzie łączył w sobie elementy sportu i wodnej rekreacji.

W pływalni znajdują się trzy baseny. Pierwszy z nich to basen sportowy z 6 torami pływackimi o wym. 25 m x 15,4 m i głębokości od 1,35 m do 3,68 m.

Basen spełnia wymogi Światowej Federacji FIN i posiada homologację Polskiego Związku Pływackiego. Będą, więc mogły odbywać się tu zawody pływackie w randze mistrzowskiej z udziałem publiczności. Trybuny na halę basenu sportowego posiadają 300 miejsc siedzących.

Aqua Toruń to obiekt, który nawiązuje również do historii tego miejsca, dlatego nie mogło zabraknąć kultowej wieży do skoków, która była charakterystycznym punktem poprzedniej pływalni. Obecna wieża ma wysokość 3 m. Pozostałe dwa nowe baseny to niekiedy do nauki pływania i gimnastyki w wodzie. Tu szczególną uwagę zwraca ruchome dno, o wym. 12 m x 6 m i głębokości od 0 do 3,80 m, które przeznaczone będzie do nauki pływania, aqua aerobiku, aquabike'u i nurkowania. Trzeci z basenów w toruńskim parku wodnym ma charakter czysto rekreacyjny. Jego głębokość to 0,90 m. Tu miłośnicy wodnego wypoczynku i zabawy będą mogli wejść do jacuzzi z masażerami powietrznymi, rwącej rzeki oraz studni z falą, biczami wodnymi, kaskadami i gejzerami wodnymi.

Swoją strefę w Aqua Toruń mają również najmłodszy fani wodnej zabawy. Znajduje się tu brodzik dla maluchów o głębokości 0,36 m z atrakcjami wodnymi; zjeżdżalnia słonik, pingwin, grzybek, kwiatek, powietrzny mini gejzer. W okresie letnim dostępny jest basen zewnętrzny o wymiarach 17 m² i głębokości 0,90 m.

ALEKSANDER DYBIŃSKI,
DYREKTOR MIEJSKIEGO
OŚRODKA SPORTU
I REKREACJI W TORUNIU

Aqua Toruń jest następcą działającego w latach 1987 - 2017 basenu zbudowanego przez ZWCh „ELANA” i w 1997 roku przekazanego miastu. Po trzydziestu latach funkcjonowania, wymagał przynajmniej kapitalnego remontu. Jednak remont odtworzeniowy basenu w mieście, gdzie jest 12 basenów w tym 9 szkolnych, czyniłby go jednym z wielu odwiedzanych. Stąd idea stworzenia obiektu wyjątkowego, wielofunkcyjnego, przyciągającego ludzi o różnych upodobaniach. Nie bez znaczenia był również fakt, że za modernizacją i rozbudową opowiedziało się kilka tysięcy torunian.

Aqua Toruń to także świetne miejsce dla miłośników stref SPA i saunowania. Goście do wyboru mają szeroką ofertę saun: IR (na podczerwień), solankową, parową/ aromatyczną, suchą.

Schładzanie i odpoczynek podczas saunowania jest niezwykle ważny, dlatego Goście mogą schłodzić się w niecce z zimną wodą, korzystając z lodopadu czy wiadra bosmana bądź klasycznego prysznica. Do dyspozycji są również podgrzewane leżanki, podgrzewana ława z jonizatorem powietrza. W strefie SPA skorzystać będzie można również z masażu i zabiegów kosmetycznych.

Toruńska pływalnia dysponuje również przestrzenią rekreacyjną w postaci dwóch pełnowymiarowych boisk do squasha z zapleczkami szatniowo-sanitarnymi.

Natomiast na drugim piętrze dostępna jest sala konferencyjna przeznaczona na konferencje, szkolenia, wykłady czy warsztaty mieszcząca 36 osób.

W obiekcie mieścić się będą także kawiarnia i dwie sale do ćwiczeń gimnastycznych ze sprzętem.

Aqua Toruń to bardzo nowoczesny obiekt, który w pełni spełnia wymogi miejsca przyjaznego dla osób niepełnosprawnych.

Uwagę odwiedzających toruński park wodny z pewnością przyciągnie mini park ze starannie zaprojektowaną zielenią, w skład którego wchodzi wodny plac zabaw z atrakcjami wodnymi; armatka wodna, dysza „pająk”, wiaderka, dysza „wulkan”, tunel z kręgow, tunel wodny, dysza „galaretki”, plac zabaw dla maluchów, plac zabaw dla dzieci starszych z górką dla saneczkarzy, siłownia zewnętrzna, tenis stołowy, tor dla rolkarzy oraz wybieg dla psów.

Toruński obiekt posiada parking wyłącznie dla klientów Aqua Toruń na 80 miejsc.

Inwestor: Gmina Miejska Żory
Wykonawca: BEN-BUD Janusz Benisz Żory
Projektant: Pracownia Projektowa Impuls
 arch. Dariusz Zniszczoł Żory

Biblioteka w europejskim standardzie

Miejska Biblioteka Publiczna w Żorach znalazła długo oczekiwanego miejsca w samym sercu miasta, w budynku dawnego młyna. W zrewitalizowanym obiekcie o wyjątkowej architekturze powstała innowacyjna i funkcjonalna placówka z licznymi multimedialnymi rozwiązaniami i nowoczesnym wystrojem.

Jest ona nie tylko miejscem realizującym potrzeby czytelników, ale dającym również możliwość miłego spędzenia czasu, jest ważnym ośrodkiem integrującym i stymulującym lokalną społeczność, miejscem które daje impuls nie tylko intelektualny, ale i społeczny, twórczy, artystyczny oraz pobudza do innowacyjnego działania. Wnętrze biblioteki wspomaga różne formy aktywności kulturalnej, co wiąże się z tworzeniem poczucia wspólnotowości i umacnianiem lokalnej tożsamości. W przestrzeni wyodrębniona została strefa dorosłych, młodzieży oraz dzieci. Oprócz ciekawych książek jest miejsce na obszerne zbiory multimedialne, salę wielofunkcyjną, galerie sztuki, maker space, kameralną salę kinową, nowe technologie i miejsca pracy dla twórców oraz osób chcących się uczyć. W bibliotece znajduje się też internetowe Radio Żory oraz studio nagrań, a całości dopełnia letnia czytelnia na zewnątrz budynku. Przez sześć dni w tygodniu od godz. 8 do 21 biblioteka oferuje dostęp do atrakcyjnych zbiorów, usług, wydarzeń kulturalnych i edukacyjnych. Liczne udogodnienia pozwalają samodzielnie oddać i wypożyczyć zbiory z użyciem selfchecka, zwrócić książki w całodobowej wrzutni. Można skorzystać z dostępnych wszędzie stanowisk komputerowych, a także wykonać ksero, skan czy wydruk. Do dyspozycji są konsole PlayStation i Xbox, gogle VR, drukarka 3D, dron, roboty czy ploter laserowy.

Na płaszczyźnie estetycznej wnętrza biblioteki łączą w sobie zastany styl industrialny ze stylem krajów bałtyckich zwanym „skandynawskim”. W wielu miejscach zaprezentowane zostały zdjęcia dużego formatu przedstawiające w sposób artystyczny urządzenia z dawnego młyna, a tuż przed wejściem głównym zostały wyeksponowane zabytkowe już maszyny z dawnego młyna. W efekcie powstała instytucja kultury dostosowana do standardów europejskich, posiadająca szeroką i konkurencyjną ofertę działalności kulturalnej i edukacyjnej o charakterze nie tylko regionalnym, ale także ponadregionalnym, a nawet międzynarodowym.

WALDEMAR SOCHA,
PREZYDENTA MIASTA ŻORY

Stworzenie nowej siedziby Miejskiej Biblioteki Publicznej im. Ottona Sterna w Żorach w dawnym budynku młyna elektrycznego, to duże i bardzo ważne przedsięwzięcie dla naszego miasta. Dzięki tej inwestycji przede wszystkim otworzyliśmy zupełnie nowe możliwości przed żorską biblioteką, która już wcześniej bardzo dynamicznie rozwijała się, zmieniając się z typowej wypożyczalni książek w nowoczesne centrum rozrywki i nauki, pełne nowoczesnych rozwiązań oraz nowych, multimedialnych technologii. Jednocześnie nadaliśmy także nową funkcję i daliśmy nowe życie świetnie położonemu w samym centrum naszego miasta budynkowi, który przez lata zapisał bogatą kartę w historii Żor.

To inwestycja, która w znaczący sposób zmieniła Żory architektonicznie oraz społecznie, a o takich przemianach warto mówić oraz pokazywać je na zewnątrz, jako dobrą praktykę, z której inni mogą czerpać inspiracje. Właśnie dlatego zdecydowaliśmy się na udział w konkursie „Modernizacja Roku & Budowa XXI w.”. Kompleksowo zmodernizowany budynek biblioteki wpisuje się w naszą konsekwentnie realizowaną strategię upiększania centrum miasta, gdzie staramy się jednocześnie zachowywać cenne walory historyczne i zabytkowe obiektów oraz tworzyć nowoczesne, przyjazne mieszkańcom przestrzenie, na miarę XXI wieku.

Biblioteka samym swoim wyglądem przyciąga mieszkańców Żor i całego regionu, a dowodem na to są ogromne ilości nowych czytelników, zarejestrowanych w pierwszych miesiącach po oficjalnym otwarciu nowej siedziby i to pomimo licznych ograniczeń, związanych z sytuacją epidemiczną. Jednocześnie biblioteka dzięki nowym wnętrzom i wyposażeniu, może rozwijać ofertę kierowaną do mieszkańców, tym samym stając się centrum integrującym ludzi w różnym wieku i o różnych zainteresowaniach oraz miejscem, gdzie mogą oni rozwijać swoje pasje – nie tylko te czytelnicze, w sposób oczywisty kojarzące się z biblioteką, ale także te związane z programowaniem, nowymi technologiami, muzyką, sztuką, radiofonią, filozofią i wieloma innymi dziedzinami.

Już teraz zmodernizowana biblioteka stała się nową wizytówką Żor i miejscem tętniącym życiem. Wierzymy, że ta rola wzmocni się jeszcze po ustaniu obostrzeń, gdy działać zacznie kawiarnia, umiejscowiona na najwyższej kondygnacji budynku, która z pewnością stanie się miejscem organizacji wielu spotkań biznesowych oraz towarzyskich.

Inwestor: Gmina Siemianowice Śląskie

Wykonawca: KONIOR Przedsiębiorstwo Budowlane Sp. z o.o. Katowice

Projektant: Experts Group Sp. z o.o. Katowice

Pałac Rheinbabenów - Zameczek

Pałac Rheinbabenów potocznie nazywany „Zameczkiem”, darzony jest wielkim sentymentem zarówno przez mieszkańców Michałkowic, jak i całego miasta. I, ku radość wszystkich, został gruntownie odnowiony.

W latach 2017-2018 obiekt przeszedł pierwszy etap rewitalizacji, który objął odnowienie elewacji z wykonaniem tynków renowacyjnych oraz sztukaterii, wymianę stolarki okiennej i nawierzchni tarasu, wykonanie iluminacji, docieplenie dachu wraz z wymianą pokrycia dachowego, wykonanie półtorametrowej, granitowej opaski wokół budynku (poszerzonej od strony tarasu) oraz izolacji fundamentów. Wartość inwestycji wyniosła wówczas blisko 3,4 mln zł.

Podczas drugiego etapu rewitalizacji, który rozpoczął się w lipcu 2019 roku, przeprowadzono kompleksowy remont wnętrza zabytkowego pałacyku. Wykonano w nim nowe posadzki, okładziny ściennne, odtworzono sztukaterie ściennne i sufitowe, wymieniono stolarkę drzwiową i instalacje wewnętrzne, a także zaopatrzono go w systemy sygnalizacji alarmu pożaru i oddymiania. Szczególną uwagę poświęcono renowacji oranżerii – podczas jej remontu, na ścianie odkryto zamurowaną wnękę, a w niej na pokrytej tynkiem ścianie – polichromię, przedstawiającą egzotycznego ptaka siedzącego na gałęzi. Malowidło poddano pracom konserwacyjnym i aktualnie jest dekoracyjnym elementem oranżerii.

Dzięki gruntownej modernizacji, która zakończyła się w październiku 2020 roku, kolejny siemianowicki zabytek odzyskał blask.

Koszt realizacji drugiego etapu inwestycji wyniósł blisko 8 mln zł. Na całość przedsięwzięcia Gmina Siemianowice Śląskie pozyskała dofinansowanie ze środków Unii Europejskiej, w ramach

Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Śląskiego na lata 2014-2020, w wysokości 5 152 071,37 zł (2 167 671,49 zł – 1 etap i 2 984 399,88 zł – 2 etap)

Pałac Rheinbabenów od XVI wieku był lokalną siedzibą rodzin arystokratycznych Mieroszewskich, Schwellengröbel, Rheinbabenów i Hohenlohe, którzy w 1910 roku nadali obiektowi ostateczny kształt. Od połowy XX wieku, dzięki mecenatowi Kopalni Węgla Kamiennego „Michał” oraz „Siemianowice” stał się cennym ośrodkiem życia kulturalnego i miejscem spotkań towarzyskich. W 2009 roku obiekt został przejęty przez Miasto Siemianowice Śląskie, a od 2016 roku pełni funkcję oddziału Siemianowickiego Centrum Kultury, gdzie odbywają się m.in. zajęcia sekcji artystycznych dla dzieci i młodzieży, koncerty, spotkania seniorów oraz siemianowickich stowarzyszeń.

Nazwa projektów:

„Rewitalizacja Pałacu Rheinbabenów na cele społeczno-aktywizacyjno-integracyjne w Siemianowicach Śląskich na ul. Oświęcimskiej.

„Rewitalizacja Pałacu Rheinbabenów na cele społeczno-aktywizacyjno-integracyjne cz. II”

Zadania zostały dofinansowane w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Śląskiego na lata 2014-2020.

Inwestor: Gmina Bolesławiec

Wykonawca: Best-Bud Sp. j. Tomasz, Stanisław Bernolak
Lubań

Projektant: Pracownia Projektowa Castor Poznań

Rozbudowa szkoły we wsi Kraśnik Dolny

Zespół Szkolno – Przedszkolny w Kraśniku Dolnym jest jedną z ośmiu placówek oświatowych na terenie Gminy Bolesławiec. Kompleks oświatowy składa się z budynku szkoły połączonych z salą gimnastyczną, z placu zabaw, dwóch boisk o nawierzchni poliuretanowej, bieżni i skoczni w dal a także z budynku przedszkola.

W Kraśniku Dolnym dzieci uczyły się w dwóch budynkach szkolnych, z których jeden znajdował się przy sali gimnastycznej a drugi znajduje się przy drodze powiatowej. Stare budynki szkoły nie spełniały wymagań przeciwpożarowych, posiadały przenizienia na drogach komunikacyjnych a klatki schodowe były za niskie, wentylacja grawitacyjna nie spełniała swojej funkcji a mury piwniczne wykazywały kapilarne podciąganie wilgoci. W związku z tym, iż lokalizacja, stan obiektów, dostosowanie ich do nowych wymogów sanitarnych i przeciwpożarowych wymagały kapitalnego remontu i dużego nakładu finansowego, zdecydowano o rozbiórce istniejącego obiektu przy sali gimnastycznej i wybudowaniu nowego w pełni spełniającego wszystkie potrzeby oraz wymogi. Obiekt został rozebrany a w jego miejscu powstał nowoczesny budynek szkoły o powierzchni użytkowej ok 760 mkw.

Zadanie rozpoczęto od rozbiórki budynku, demontażu istniejącej infrastruktury technicznej, takiej jak istniejące zbiorniki na gaz wraz z instalacją. Wykonano również przełożenie instalacji zasilającej obiekt w wodę a także przebudowano kanalizację zewnętrzną.

Nowy obiekt to budynek trzykondygnacyjny wraz z poddaszem nieużytkowym (miejsce dla lokalizacji urządzeń teletechnicznych), położony na planie prostokąta nawiązujący elewacją do istniejącego już budynku sali gimnastycznej, połączony z nią istniejącym łącznikiem. Dach dwuspadowy, przykryty dachówką ceramiczną. Obiekt posiada trzy klatki schodowe, z których dwie pełnią funkcję klatek ewakuacyjnych wraz z systemem oddymiania. Budynek posiada windę osobową, która dostosowana jest dla osób niepełnosprawnych.

Główne wejście do budynku znajduje się od strony południowej, przy którym umiejscowiona została portiernia oraz toaleta dla personelu. Na parterze powstała strefa dla najmłodszych uczniów, która obejmuje przestronne sale dydaktyczne wraz z magazynkami, salę lekcyjną dla oddziału zerówkowego, duży przestronny hall i komunikację, szatnie dla uczniów klas

I – III oraz klas IV – VIII, nowoczesne pomieszczenia kuchenne i sanitariaty (w tym toaleta dla niepełnosprawnych). Na parterze powstały również pomieszczenia gospodarcze, pomieszczenia dla konserwatora a także magazyn zewnętrzny z przeznaczeniem na przechowywanie sprzętu potrzebnego do utrzymania obiektu. Od strony południowej na parterze wydzielona została kotłownia wraz z magazynem na zbiorniki oleju opałowego. Lokalizacja kotłowni ułatwia dostęp do króćca wlewowego dla pojazdu zaopatrzenia w olej opałowy.

Na pierwszym piętrze zlokalizowano strefę dydaktyczną dla starszych uczniów, a mianowicie pięć klas lekcyjnych z zapleczem magazynowym, klasę matematyczno – przyrodniczą oraz pełen węzeł sanitarny dla uczniów. W drugim skrzydle budynku zloka-

lizowano strefę administracyjną: gabinet dyrektora szkoły, sekretariat, pokój nauczycielski wraz z pomieszczeniem socjalnym dla nauczycieli oraz węzeł sanitarny dla nauczycieli.

Drugie piętro to strefa edukacyjna z czterema salami lekcyjnymi, między innymi pracownią biologiczno – chemiczną, pracownią plastyczno – techniczną i salą komputerową. Na tym piętrze znajduje się również świetlica szkolna, biblioteka szkolna wraz z czytelnią, gabinety medyczne oraz pomieszczenia techniczne.

Poddasze nieużytkowe spełnia funkcję strefy technicznej, na której umieszczone zostały jednostki central wentylacyjnych wraz z kanałami wentylacyjnymi.

Cały obiekt wyposażony jest we wszystkie instalacje i przyłącza, wentylację mechaniczną i klimatyzację sali komputerowej. Budynek jest monitorowany i posiada instalację alarmową i teletechniczną. Obiekt wyposażony jest w hydranty wewnętrzne, urządzenia zapobiegające zadymieniu (klatki schodowe ewakuacyjne posiadają klapy oddymiania pożarowego), oświetlenie ewakuacyjne. Aby zwiększyć bezpieczeństwo uczniów i pracowników obiekt wyposażono w system sygnalizacji pożaru.

W ramach zadania wykonano również zagospodarowanie terenów zewnętrznych (ułożenie kostki betonowej, wykonanie odwodnienia terenów zewnętrznych, wykonanie oświetlenia zewnętrznego). Obiekt spełnia wymogi przepisów przeciwpożarowych i sanitarnych.

Zadanie zostało zrealizowane w okresie od września 2018 r. do czerwca 2020 r. Koszt całej inwestycji to 10 950 000,00 złotych.

Wykonawcą robót był BEST - BUD spółka jawna Tomasz i Stanisław Bernolak. Firma stworzona została przez Pana Stanisława Bernolaka w 1990 roku. Stanisław Bernolak całe życie zajmuje się projektowaniem, budowaniem i montażem według najnowszych technologii. Bazując na wiedzy i doświadczeniu, obecnie jako Best - Bud spółka jawna, realizuje obiekty budowlane w oparciu o najnowsze technologie i produkty na polskim rynku. Bezpieczeństwo i higiena pracy jest dla firmy priorytetem. Spółka Best - Bud w 2013 roku uzyskała certyfikat wiarygodności biznesowej za najwyższą ocenę stabilności firmy wg Bisnode Polska aw 2014 roku potwierdzono przynależność firmy do Klubu Gazeli Biznesu wg Pulsu Biznesu. Spółka realizuje zadania dla jednostek samorządowych, organów państwowych, ale także dla koncernów prywatnych. Przez ponad 30 lat działalności firma wybudowała i wyremontowała budynki użyteczności publicznej, tj. przedszkola, sklepy, szkoły, banki a także inne obiekty budowlane. Dzięki swojej rzetelności i profesjonalizmowi pozycja spółki ugruntowała się na rynku lokalnym.

Współpraca z firmą układała się bardzo dobrze na każdym etapie budowy. Prace zostały wykonane zgodnie ze sztuką budowlaną i wiedzą techniczną oraz prawidłowo ukończone w terminie realizacji zadania. Dzięki zaangażowaniu Wykonawcy roboty przebiegały sprawnie i od nowego roku szkolnego 2020/2021 uczniowie i nauczyciele mogą korzystać z nowych pomieszczeń. Razem z salą gimnastyczną, boiskami poliuretanowymi, placem zabaw, przedszkolem a także ośrodkiem zdrowia, budynek szkolny tworzy pełny kompleks szkolno – przedszkolny.

Inwestor: Gmina Bolesławiec

Wykonawca: Zakład Usług Ogólnobudowlanych Roman Krawiecki Siekierczyn

Projektant: Pracownia Projektowa Castor Poznań

Rozbudowa szkoły we wsi Kruszyn

Zespół Szkolno – Przedszkolny w Kruszynie jest placówką publiczną prowadzoną przez Gminę Bolesławiec, w miejscowości położonej około dwóch kilometrów od Bolesławca.

Kompleks oświatowy składa się z budynku szkoły połączonego z salą gimnastyczną, dwóch boisk o nawierzchni poliuretanowej.

W związku z reformą oświaty i rosnącą liczbą uczniów powstało zapotrzebowanie na nowe pomieszczenia lekcyjne w istniejącym już budynku szkoły we wsi Kruszyn. Stary budynek szkoły został rozbudowany o nowe skrzydło. Istniejący obiekt wpisany jest do Gminnej Ewidencji Zabytków, dodatkowo działka znajduje się w strefie obserwacji archeologicznej i w strefie ochrony konserwatorskiej obszarów historycznego układu ruralistycznego, dlatego też dokumentacja projektowa wymagała uzgodnień z Dolnośląskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków Delegatura w Jeleniej Górze. Nowy obiekt zgodnie z zaleceniami konserwatora zabytków nawiązuje elewacją, układem okien do istniejącego już budynku szkoły. Przed rozpoczęciem robót należało rozebrać wolnostojący parterowy budynek świetlicy szkolnej, który kolidował z planowaną inwestycją.

Budynek szkoły powstał na planie litery T połączonej korytarzem z istniejącym budynkiem szkoły. Budynek dwukondygnacyjny z poddaszem nieużytkowym o dwuspadowym dachu przykrytym dachówką ceramiczną karpiówką. Obiekt posiada jedną klatkę schodową, która pełni funkcję klatki ewakuacyjnej.

Wejście główne znajduje się od strony ulicy Kasztanowej w Kruszynie, ale także od strony boisk poliuretanowych. Parter to piękny, przestronny hall, w którym umieszczono szafki dla uczniów. Korytarzem możemy dojść do sal lekcyjnych, toalet, w tym toalety dla niepełnosprawnych. Na parterze znajduje się również świetlica dla uczniów klas młodszych, magazyn zewnętrzny z wejściem od zewnątrz budynku.

Na pierwszym piętrze zlokalizowane zostały trzy przestronne sale lekcyjne wraz z zapleczem do każdej sali, toalety dla uczniów i nauczycieli oraz pomieszczenia gospodarcze.

Cały obiekt wyposażony jest we wszystkie instalacje i przyłącza, wentylację grawitacyjną. Budynek jest monitorowany i posiada instalację alarmową i teletechniczną. Obiekt wyposażony jest w oświetlenie ewakuacyjne. Aby zwiększyć bezpieczeństwo uczniów i pracowników obiekt wyposażono w system sygnalizacji pożaru.

Obiekt spełnia wymogi przepisów przeciwpożarowych i sanitarnych.

Zadanie rozpoczęto w maju 2019 roku a zakończono w czerwcu 2020 roku. Całkowity koszt inwestycji to 3 900 000,00 złotych.

Wykonawcą robót był Zakład Usług Ogólnobudowlanych Roman Krawiecki, który działa na rynku budowlanym od 2007 roku, głównie realizując inwestycje w obszarze zamówień publicznych. Od lat, firma Pana Krawieckiego współpracuje z samorządami terytorialnymi oraz organami państwowymi, przyczynia się do poprawy jakości życia mieszkańców, między innymi poprzez budowy i przebudowy szpitali, szkół czy przedszkoli, a także innych budynków użyteczności publicznej. W swojej pracy Wykonawca kieruje się zasadą „Oby

wszystkim żyło się lepiej", wprowadzając nowe technologie i innowacyjne rozwiązania oraz utrzymując wysoki poziom jakości wykonania powierzonych inwestycji, zatrudniając wysoko wykwalifikowaną kadrę inżynieryjno-techniczną, zespół ludzi wspomagających realizowane przedsięwzięcia oraz wyszkolonych robotników budowlanych.

Współpraca z firmą układała się bardzo dobrze na każdym etapie budowy. Prace zostały wykonane zgodnie ze sztuką budowlaną i wiedzą techniczną oraz prawidłowo ukończone w terminie realizacji zadania. Dzięki zaangażowaniu Wykonawcy roboty przebiegały sprawnie i od nowego roku szkolnego 2020/2021 uczniowie i nauczyciele mogą korzystać z nowych pomieszczeń.

Nowy obiekt swoją bryłą i wyglądem zewnętrznym idealnie oddaje cechy starego budynku szkoły. Razem z salą gimnastyczną, boiskami poliuretanowymi, budynek szkolny tworzy pełny kompleks szkolno – przedszkolny.

**ANDRZEJ DUTKOWSKI,
WÓJT GMINY
BOLESŁAWIEC**

W 2017 roku rozpoczęły się prace projektowe, dotyczące budowy nowej szkoły w Kraśniku Dolnym, a w 2018 r. rozbudowy Szkoły Podstawowej w Kruszynie. Są to szkoły w Gminie Bolesławiec, w których obowiązek szkolny realizuje najwięcej dzieci i młodzieży, a klasy są najliczniejsze.

W Kruszynie nowo wybudowana część szkoły została oddana do użytku jeszcze w 2020 r. W tej części uczniowie mają do dyspozycji cztery przestronne sale lekcyjne, świetlicę szkolną oraz sanitariaty. Wszystkie pomieszczenia zostały wyposażone w nowe meble, pomoce dydaktyczne oraz sprzęt TIK. Ponadto zostały zakupione szafki do szatni dla każdego ucznia, ponieważ po rozbudowie znalazło się dla nich miejsce w szkole.

W Kraśniku Dolnym sytuacja była nieco inna. Istniejący wówczas budynek szkolny przy sali gimnastycznej posiadał małe pomieszczenia edukacyjne, jednak jego stan techniczny nie był zadowalający. Dostosowanie tego budynku do nowych przepisów sanitarnych i przeciwpożarowych, całkowity remont obiektu, a przede wszystkim starej kotłowni generowało duże koszty inwestycyjne. Po dogłębnej analizie technicznej i ekonomicznej podjęliśmy decyzję o rozbiórce starego obiektu i budowie nowoczesnego budynku, dostosowanego do obowiązujących przepisów i przede wszystkim przystosowanego dla osób niepełnosprawnych. Inwestycja w rozwój oświaty to inwestycja w młodych ludzi, w ich przyszłość. Stworzenie odpowiednich warunków do prawidłowego rozwoju intelektualnego dzieci zapoczątkuje w dorosłym życiu, bo jak głosi przysłowie Nauka to skarb drogi, kto ją ma, nieubogi.

Inwestor: Powiat Wejherowski

Wykonawca: PHU FRONTEX Tomasz Dyczaj Wejherowo
Zakład Remontowo-Budowlany Hemal Wejherowo
INTERPLASTIC Roger Żółtowski Chwaszczyno

Projektant: Usługi Projektowe arch. Wojciech Pomierski Wejherowo

Książnica prof. Gerarda Labudy

W 2011 r. na mocy zapisu testamentowego do wejherowskiego muzeum trafiła bogata spuścizna profesora Gerarda Labudy, wybitnego Kaszuby, historyka, mediewisty. Licząca ponad 26 tys. woluminów biblioteka oraz bogate archiwum, a także liczne pamiątki, m.in. medale i odznaczenia przekazane przez profesora, stały się podstawą działań do utworzenia Książnicy prof. Gerarda Labudy.

Od momentu pozyskania zbiorów prof. Labudy rozważane były kolejne możliwości lokalizacji budynku.

W 2015 r. Powiat Wejherowski podjął starania o adaptację budynków przy Muzeum Piśmiennictwa i Muzyki Kaszubsko-Pomorskiej w Wejherowie na bibliotekę, która pozwoliłaby na umieszczenie zasobów profesora w jednym miejscu oraz dała możliwość poznania dorobku naukowca i historii Kaszub szerszemu gronu odbiorców. Wynikiem tych starań było otrzymanie od Miasta Wejherowa budynków usytuowanych przy ulicy Zamkowej w Wejherowie.

Na bazie tych dwóch budynków pochodzących z II połowy XIX w., które były pozostałościami oficynowej zabudowy towarzyszącej Pałacowi Przebendowskich i Keyserlingków, a także współtworzyły zabytkowe założenia pałacowo-parkowe w Wejherowie, powstał projekt autorstwa arch. Wojciecha Pomierskiego, polegający na dobudowaniu nowego budynku stanowiącego jedną całość wraz z adaptowanymi budynkami przy ul. Zamkowej w Wejherowie.

Książnica ma na celu upamiętnienie prof. Gerarda Labudy, upowszechnianie wiedzy o nim oraz o historii Kaszubów. Służy promocji nauki, zwłaszcza historii i kultury oraz współpracy międzynarodowej w tym zakresie. Przyczynia się do zapoznania z dorobkiem wybitnego mediewisty, historią naszego regionu oraz do wzrostu atrakcyjności turystycznej Pomorza. Stanowi centrum upowszechniania wiedzy i informacji na temat kultury, tradycji i historii Kaszub i Pomorza. Placówka pełniąc funkcję kulturotwórczą, jest miejscem organizacji wystaw, wykładów, konkursów, warsztatów, szkoleń, spotkań. To przestrzeń naukowo-edukacyjna, która upamiętnia postać honorowego obywatela Powiatu Wejherowskiego prof. Gerarda Labudy, wiedzę o nim oraz o dziedzictwie Kaszubów.

Na spuściznę Gerarda Labudy przekazaną wejherowskiemu Muzeum składa się około 26 tysięcy książek i czasopism. Tematyka kolekcji jest bardzo różnorodna, poczynawszy od literatury dotyczącej regionu kaszubsko-pomorskiego, przez zagadnienia z dziedziny nauk humanistycznych, po nauki ścisłe. Oprócz literatury współczesnej i przedwojennej w zbiorach profesora znajdują się także starodruki, spośród których szczególnie cenne dla regionu są kodeksy, polonica i germanica wydane na Pomorzu.

W Książnicy przechowywane i opracowywane jest archiwum wybitnego mediewisty. Zespół ten jest bardzo bogaty i niezwykle różnorodny. W zbiorach znajduje się korespondencja Gerarda

Labudy z wybitnymi badaczami dziejów historii Polski i Pomorza. Sporo dokumentów dotyczy też życiorysu badacza. Są to m.in. świadectwa szkolne, dyplomy ukończenia studiów, dyplomy honoris causa, przyznane nagrody i wiele innych dokumentów. Największą część archiwum stanowią rękopisy i maszynopisy pierwotnych wersji publikacji Gerarda Labudy oraz recenzje prac innych badaczy.

Wyróżnikiem oferty edukacyjnej Książnicy są lekcje prowadzone po kaszubsku lub po polsku z elementami języka kaszubskiego. Do wyboru jest wiele tematów, w tym m.in.: Historie Gerarda Labudy..., Historie Kaszubów..., Historik od kuchni... Oferta edukacyjna przeznaczona jest dla dzieci i młodzieży szkolnej. Ma na celu zapoznanie uczniów z historią regionu, dziedzictwem i kulturą oraz życiorysem Patrona.

Kim są Kaszubi? Gdzie leży stolica Kaszub? Co stanowi o tożsamości Kaszubów? Jakimi językami się posługują? I... kim dla Kaszub był Gerard Labuda? Na te oraz wiele innych pytań można odpowiedzieć, zwiedzając wystawę w Książnicy profesora Gerarda Labudy, gdzie historia Kaszub opowiedziana jest z perspektywy jej rdzennych mieszkańców.

W 1916 roku w jednej z kaszubskich wsi przychodzi na świat chłopiec o imieniu Gerard, który od wczesnych lat dziecięcych za sprawą swej matki żywo interesuje się historią.

Ten młody człowiek w wieku kilkunastu lat na jednej z wyprzedaży wydawnictw postanawia kupić książki, zapoczątkowując tym samym w swojej domowej bibliotece ogromną kolekcję tytułów związanych z dziejami Kaszub i Pomorza. Z czasem też Gerard Labuda sam staje się autorem książek oraz badaczem interesującej go już w latach młodzieńczych tematyki. Pasja ta doprowadziła do napisania najważniejszej dla niego publikacji Historii Kaszubów w dziejach Pomorza. T. 1, Czasy średniowieczne, książki, z której treścią można się zapoznać, nie tylko czytając dzieło, ale dziś także odwiedzając Książnicę jego imienia, a zwłaszcza zwiedzając wystawę, gdzie i tym razem, choć nieco inaczej, historię Kaszubów „opowiada” Gerard Labuda – jej największy znawca, miłośnik i rdzenny Kaszuba właśnie!

W nowych wnętrzach Książnicy prof. Gerarda Labudy można oglądać wystawę malarstwa Macieja Tamkunazatytułowaną „Wejherowo! Ciebie dziś opiewam”. Autor - historyk, teolog i pedagog, jest mieszkańcem Wejherowa, członkiem Związku Polskich Artystów Malarzy i Grafików. Ekspozycja składa się z trzech części: pierwsza zawiera obrazy wejherowskich kapliczek, druga przedstawia kaszubskich królów - społeczników. Trzecią część stanowi zbiór prac związanych z Wejherowem i jego zasłużonymi mieszkańcami. Maciej Tamkun otrzymał odznakę honorową „Zasłużony dla Kultury Polskiej” oraz nagrody regionalne i samorządowe. Wystawę można oglądać do 15 czerwca 2021 r.

Inwestor: Powiat Wejherowski

Wykonawca: Przedsiębiorstwo Budowlane TEAM

Zbigniew Bilik Bolszewo

Projektant: Studio Projektowe "K" Pracownia Autorska
Krzysztof Kieloch Gdańsk

By dogonić współczesne metody kształcenia

DR GABIELA LISIUS,
STAROSTA WEJHEROWSKI

Celem rozbudowy Powiatowego Zespołu Szkół nr 1 w Rumi była poprawa warunków kształcenia młodzieży poprzez dostosowanie infrastruktury edukacyjnej do wymogów współczesnych metod kształcenia szkolnego.

Nowoczesna i funkcjonalna infrastruktura w połączeniu z ofertą edukacyjną wpływa na podniesienie jakości i efektywności realizowanych zadań, a także kształtuje pozytywny wizerunek szkoły, która staje się dzięki temu instytucją aktywną w środowisku lokalnym, liczącą się w rankingach szkół gminy, powiatu czy województwa.

W wyniku modernizacji i rozbudowy budynku powstało wielofunkcyjne poddasze z nowoczesnym centrum zarządzania biblioteką oraz czytelnią multimedialną. W rozbudowanym skrzydle budynku znajdują się nowocześnie wyposażone gabinety dydaktyczne i sala konferencyjna, zaś w starej części budynku laboratorium fizyczno-chemiczne. Założeniem projektowym rozbudowy infrastruktury szkolnej było dostosowanie budynku szkoły do przyjęcia większej liczby uczniów oraz uwzględnienie potrzeb osób niepełnosprawnych.

W wyniku przeprowadzonej modernizacji Powiatowy Zespół Szkół nr 1 w Rumi zapewnia uczniom optymalne warunki do rozwoju ich potencjału intelektualnego, a uwzględniając indywidualne potrzeby, zwiększa ich szanse edukacyjne. Wielofunkcyjne poddasze z nowoczesną biblioteką i czytelnią multimedialną daje uczniom dostęp do nowoczesnych technologii audiowizualnych. Aula stanowi przestrzeń dla społeczności uczniowskiej, służy integracji, organizacji przedsięwzięć dydaktyczno-kulturalnych, konkursów, debat oraz imprez artystycznych. Nowocześnie wyposażone gabinety przedmiotowe umożliwiają uczniom podnoszenie kompetencji komunikacyjnych, matematycznych i cyfrowych. Laboratorium fizyczno-chemiczne stwarza odpowiednie warunki do praktycznego zdobywania i zastosowania wiedzy. Wyposażone w stoły laboratoryjne z instalacją gazową, elektryczną i wodną oraz w sprzęt laboratoryjny stanowi doskonałe uzupełnienie oferty edukacyjnej. Szkoła stała się też w pełni dostępna i przyjazna dla uczniów z niepełnosprawnościami, stając się na terenie miasta Rumi i w Powiecie Wejherowskim istotnym ośrodkiem integracji społecznej.

Celem modernizacji Powiatowego Zespołu Szkół nr 1 w Rumi z nadbudową, windą i adaptacją poddasza na bibliotekę była poprawa warunków kształcenia młodzieży poprzez dostosowanie standardu infrastruktury edukacyjnej Powiatowego Zespołu Szkół nr 1 w Rumi do wymogów współczesnej dydaktyki i stawianych przed nią oczekiwań.

W efekcie rozbudowy ponad salą gimnastyczną powstało nowe skrzydło, w którym zaprojektowano przestronny korytarz, pięć sal dydaktycznych, aulę wielofunkcyjną i sanitariaty. Natomiast w głównym budynku szkoły poddasze nieużytkowe zaadaptowano na centrum zarządzania biblioteką oraz czytelnią multimedialną, a małe niewymiarowe salki, niegdyś pełniące funkcje mieszkaniowe, przebudowano na szkolne laboratorium fizyczno-chemiczne. Poprzez budowę windy usprawniona została komunikacja w obrębie szkoły, znacząco podniesiony został standard bezpieczeństwa związany ze sprawnością ewakuacyjną. Szkoła została również w pełni dostosowana do potrzeb i mobilności uczniów niepełnosprawnych. Nowa powierzchnia użytkowa pozyskana w wyniku rozbudowy wynosi 1.272,36 mkw. Inwestycja została sfinansowana w całości ze środków Powiatu Wejherowskiego.

W wyniku modernizacji i rozbudowy budynku szkoła wzbogaciła się o nową funkcjonalną przestrzeń znacząco zwiększającą komfort pracy uczniów, nauczycieli i pracowników szkoły. Nowoczesna biblioteka z czytelnią multimedialną umożliwia uczniom i nauczycielom dostęp zarówno do bogatego księgozbioru, jak też do nowoczesnych technologii audiowizualnych. Odpowiednio wyposażone pracownie przedmiotowe stwarzają doskonałe warunki i podnoszą standardy nauczania przedmiotów ścisłych i języków obcych. Nowo powstałe laboratorium fizyczno-chemiczne umożliwia realizację zajęć w kameralnych grupach w sposób doświadczalny, w oparciu o bogato wyposażone zaplecze techniczne. Z kolei aula stanowi nową przestrzeń dla społeczności uczniowskiej, służącą integracji, organizacji przedsięwzięć dydaktyczno-kulturalnych, konkursów, debat oraz imprez artystycznych.

Budowa instalacji farmy fotowoltaicznej na terenie lagun wyłączonych z eksploatacji

W bieżącej edycji konkursu Modernizacja Roku & Budowa XXI wieku Zakład Wodociągów i Kanalizacji w Grodzisku Mazowieckim zgłosił trzy inwestycje. Wszystkie znalazły się w finale.

Zadanie wchodzi w skład realizowanego przez ZWiK Projektu pn. „Uporządkowanie gospodarki wodno - ściekowej na terenie gminy Grodzisk Mazowiecki” w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2014 - 2020 działanie 2.3 „Gospodarka wodno - ściekowa aglomeracjach”. Koszt całkowity robót budowlanych wyniósł 2,9 mln zł, z czego środki z Unii Europejskiej wyniosły 2,47 mln zł.

Przedsięwzięcie usytuowane jest na terenie Miejskiej oczyszczalni ścieków w granicach administracyjnych gminy Grodzisk Mazowiecki. Istniejąca oczyszczalnia ścieków w Chrzanowie Dużym jest oczyszczalnią mechaniczno-biologiczną z chemicznym wspomaganie usuwania fosforu.

Do oczyszczalni doprowadzane są ścieki z miasta i gminy Grodzisk Mazowiecki, miast Milanówek, Brwinów i Podkowa Leśna oraz ścieki dowożone z terenów nieskanalizowanych. Oczyszczalnia zlokalizowana jest nad rzeką Rokitnicą stanowiącą lewostronny dopływ rzeki Utraty.

- *Farma fotowoltaiczna o mocy 300kW pozwoliła na zredukowanie w 2020 r. kosztów zakupionej energii o około 100 tys. zł - mówi Maciej Mański, prezes zarządu Zakładu Wodociągów i Kanalizacji w Grodzisku Mazowieckim. - Uzyskana z paneli fotowoltaicznych energia stanowi prawie 10 proc. rocznego zapotrzebowania oczyszczalni ścieków. W ciągu 12 miesięcy udało się wyprodukować, około 300 MWh energii elektrycznej. Inwestycja wpływa pozytywnie na ochronę środowiska naturalnego poprzez zmniejszenie nadmiernej emisji dwutlenku węgla, powstającego podczas produkcji energii elektrycznej w elektrowniach opalanych paliwem kopalnianym. Budowa farmy to pierwszy etap uniezależnienia oczyszczalni ścieków od zewnętrznych dostawców energii elektrycznej.*

Farma fotowoltaiczna powstała na terenie dawnych lagun, w których w ubiegłym wieku deponowane były osady ściekowe. Zdeponowane na szczelnych lagunach osady ulegały zagęszczeniu, a po ich wypełnieniu przeznaczone były do rekultywacji. W zamyśle władz stanowiły one idealne miejsce do zrealizowania inwestycji wspierającej ochronę środowiska a terenie oczyszczalni ścieków. Podmioty tego typu są bardzo energochłonne a biorąc pod uwagę fakt, że w trakcie jest rozbudowa tego obiektu zapotrzebowanie na energię elektryczną jeszcze wzrośnie. Charakterystyczny dla oczyszczalni ścieków jest w miarę stały pobór energii elektrycznej w ciągu roku, co jest bardzo korzystne z punktu widzenia budowy instalacji fotowoltaicznych. Instalacja została tak dobrana i zaprojektowana, aby cała energia produkowana była zużywana na terenie oczyszczalni. Dodatkowo zastosowano odpowiednią automatykę i zabezpieczenia, które na bieżąco monitorują czy instalacja nie wprowadza energii do zewnętrznej sieci elektroenergetycznej. Ponad to instalacja fotowoltaiczna jest wpięta w wewnętrzny system zarządzania na terenie oczyszczalni ścieków, co daje podgląd

na działanie i produkcję energii z instalacji fotowoltaicznej. Rocznie farma fotowoltaiczna ma wyprodukować około 300 MWh energii elektrycznej. Jest to energia wystarczająca do zasilenia 100 statystycznych domów jednorodzinnych.

Dzisiejsza farma fotowoltaiczna, powstała w miejscu zrehabilitowanego obszaru o powierzchni ponad 5.000 m². Wybudowana została instalacja o mocy 300 kW składająca się z 1074 paneli fotowoltaicznych i 14 inwerterów, które konwertują energię po stronie stałoprądowej na energię po stronie zmiennoprądowej. Teren po lagunach uprzednio został wyczyszczony, wykonano drenaż oraz dokonano niwelacji terenu. Panele i inwertery są zamontowane na stalowo-aluminowej konstrukcji przymocowanej do betonowych fundamentowych płyt. Standardowo instalacje takie są montowane na konstrukcji wbijanej w ziemię za pomocą kafara natomiast z racji specyfiki terenu zespół projektowy zaproponował rozwiązanie posadowienia instalacji na płytach fundamentowych, które w przypadku dalszego osiadania terenu po rekultywacji nie wpłyną na uszkodzenia konstrukcji wsporczej i modułów fotowoltaicznych. Dodatkowo teren farmy fotowoltaicznej został ogrodzony, a obok niej na drugiej części zrehabilitowanego terenu powstała ścieżka edukacyjna. W ramach strefy edukacyjnej powstało 8 tablic edukacyjnych, które mają na celu wyjaśnienie zwiedzającym jakie procesy oczyszczania ścieków są prowadzone na oczyszczalni, a także uświadomienie młodszemu i starszemu, że codzienne zachowania każdego z nas w zakresie korzystania z wody i odprowadzania ścieków mają wpływ na jakość oraz ochronę otaczającego nas środowiska naturalnego. Poprzez zdobytą wiedzę podczas wycieczki edukacyjnej uczestnicy będą wiedzieli jakie działania ekologiczne mogą podejmować sami, aby chronić środowisko naturalne i nie przyczyniać się do jego zanieczyszczenia. Ścieżka edukacyjna, która powstała w sąsiedztwie farmy będzie w przyszłości rozbudowywana o nowe moduły, lub stanowiska do edukacji.

- *Budowa farmy fotowoltaicznej pozwoliła na zagospodarowanie zdegradowanego terenu tj. dawnych lagun osadowych, w których w ubiegłym wieku deponowane były osady ściekowe. Dodatkowo została wykonana infrastruktura towarzysząca w postaci ścieżki dydaktycznej z tablicami edukacyjnymi co pozwala nam przeprowadzać działania edukacyjne mające na celu budowanie świadomości ekologicznej dzieci i młodzieży z lokalnych szkół - dodaje Robert Kasiński, dyrektor techniczny Zakładu Wodociągów i Kanalizacji w Grodzisku Mazowieckim.*

Inwestor:

Zakład Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o.

Projektant:

NEOEnergetyka Sp. z o.o. Warszawa

Wykonawca:

MKL-BUD Sp. z o.o. Warszawa

Budowa węzła ścieków dowożonych na Oczyszczalnię Ścieków w Chrzanowie Dużym

Zadanie wchodzi w skład realizowanego przez ZWiK Projektu pn. „Uporządkowanie gospodarki wodno - ściekowej na terenie gminy Grodzisk Mazowiecki” w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2014 - 2020 działanie 2.3 „Gospodarka wodno - ściekowa w aglomeracjach”. Koszt całkowity robót budowlanych wyniósł 4,06 mln zł, z czego środki z Unii Europejskiej wyniosły 3,45mln zł.

Przedsięwzięcie usytuowane jest na terenie grupowej oczyszczalni ścieków w granicach administracyjnych gminy Grodzisk Mazowiecki. Istniejąca oczyszczalnia ścieków w Chrzanowie Dużym jest oczyszczalnią mechaniczno-biologiczną z chemicznym wspomaganie usuwania fosforu.

Do oczyszczalni doprowadzane są ścieki z miasta i gminy Grodzisk Mazowiecki, miast Milanówek, Brwinów i Podkowa Leśna oraz nieczystości ciekłe dowożone z terenów nieskanalizowanych. Oczyszczalnia zlokalizowana jest nad rzeką Rokitnicą stanowiącą lewostronny dopływ rzeki Utraty.

Maciej Mański - prezes zarządu Zakładu Wodociągów i Kanalizacji w Grodzisku Mazowieckim

Zakres modernizacji obejmował rozbiorę istniejących obiektów Stacji Zlewnej tj.: 2 szt. kontenerowych stacji zlewnych, wszystkich urządzeń towarzyszących, odpływu liniowego wzdłuż fundamentu wraz z podłączeniem do sieci kanalizacyjnej, stalowych barier zabezpieczających stanowiska dla wozów asenizacyjnych, stanowisk dla wozów asenizacyjnych.

- Nowy węzeł ścieków dowożonych pozwala na przyjęcie nieczystości dowożonych w ilości nawet do 250m³/h - wyjaśnia Maciej Mański, prezes zarządu Zakładu Wodociągów i Kanalizacji w Grodzisku Mazowieckim. - Dodatkowo nie wymaga on ciągłej pracy obsługi

Inwestor:

Zakład Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. u

Projektant:

Projekt Budowlany - Biuro Projektów Gospodarki Wodnej i Ściekowej „BIPROWOD - WARSZAWA” Sp. z o.o.,

Projekt Wykonawczy – Konsorcjum firm: EKO-BUDBRAND Spółka z o.o. spółka komandytowa Nadarzyn i Eko-MTK Sp. z o.o. Nadarzyn

Wykonawca:

Konsorcjum firm: EKO-BUDBRAND Spółka z o.o. spółka komandytowa Nadarzyn i Eko-MTK Sp. z o.o. Nadarzyn

oczyszczalni ścieków, jest to obiekt w pełni zautomatyzowany. Na pewno jest to też obiekt przyjazny klientów (dostawcom).

Przy rzucie nieczystości mogą oni korzystać z intuicyjnego systemu do obsługi poszczególnych stanowisk, w ramach zadania zostało również wykonane zaplecze socjalne, które jest udostępnione klientom (dostawcom nieczystości).

Nowa Stacja zlewna jest wolnostojącym, parterowym budynkiem, w którym znajdują się cztery ciągi spustowe, o wydajności łącznej ok. 250 [m³/h]. Rozwiązania techniczne zastosowane w Stacji Zlewnej umożliwiają prawidłowe działanie stacji oraz oczyszczalni ścieków. Dostosowano je do aktualnych wymagań prawnych w tym zakresie.

Zadaniem Stacji jest przyjęcie oraz wstępne oczyszczenie nieczystości ciekłych przed ich wprowadzeniem do ciągu technologicznego oczyszczalni.

Nieczystości są odbierane za pośrednictwem czterech stanowisk zlewnych i kierowane przewodami do stacji mechanicznego podczyszczania. Przyłącza do podłączenia wozów asenizacyjnych znajdują się na zewnątrz budynku w jego ścianie i zapewniają hermetyczny wrzut nieczystości. Rurociągi zasilające wyposażono w przepływomierze, punkt poboru próbek i pomiaru pH oraz przewodności. Pomiar objętości dowożonych nieczystości ciekłych oraz pomiar w/w parametrów prowadzony jest online i zapisywany w bazie danych.

Nieczystości ciekłe wprowadzane są do ciągu urządzeń umożliwiających separowanie z nich zanieczyszczeń stałych. Każdy ciąg doprowadzający nieczystości ciekłe wyposażono w macerator nożowy ze zintegrowanym łapaczem kamieni.

Nieczystości są poddawane wstępnemu mechanicznemu oczyszczeniu na sitopiaskowniku. W części sitowej urządzenia zainstalowano dysze płuczające, wypłukujące i rozpuszczające części organiczne, co umożliwia redukcję części organicznych w skratkach, zmniejszenie ich wagi i objętości po sprasowaniu. Do płukania wykorzystywana jest woda technologiczna.

Pozbawione skratki i rozpuszczalnej zawiesiny organicznej nieczystości trafiają do piaskownika. Zawiesina mineralna wydzielona w piaskowniku jest transportowana do płuczki piasku.

Zakładana efektywność usuwania piasku wynosi 90 [%] dla cząstek > 0,2 [mm] i przepływu 70 [l/s], redukcja zanieczyszczeń organicznych ≤ 3% strat przy prażeniu, efektywność separacji 95[%] dla uziarnienia ≥ 0,2 [mm].

Do usuwania uciążliwości zapachowych pochodzących ze Stacji Zlewnej zastosowano dwa filtry węglowe, zlokalizowane w sąsiedztwie budynku Stacji Zlewnej.

Wyseparowane odpady (skratki i zawartość piaskowników) magazynowane są w kontenerach, zlokalizowanych w budynku stacji zlewnej.

Możliwe jest również ominięcie sitopiaskownika (z dowolnego punktu odbioru ścieków) i skierowanie nieczystości bezpośrednio do pompowni ścieków dowożonych, podającej nieczystości do zbiornika retencyjnego.

Po wyrównaniu składu nieczystości w zbiorniku retencyjnym, są one kierowane do ciągu technologicznego oczyszczania ścieków dopływających do oczyszczalni.

Nowy węzeł ścieków dowożonych nie wymaga ciągłej pracy obsługi oczyszczalni ścieków jest to obiekt zautomatyzowany.

- Przed modernizacją węzła ścieków dowożonych na oczyszczalni ścieków funkcjonowały dwa stanowiska do zrzutu nieczystości płynnych - mówi Robert Kasiński, dyrektor techniczny Zakładu Wodociągów i Kanalizacji w Grodzisku Mazowieckim. - W ramach realizacji zadania

zostały wykonane cztery stanowiska co przełożyło się na ilość dostarczonych nieczystości płynnych. W obiekcie zostały zainstalowane nowoczesne urządzenia podczyszczające oraz aparatura kontrolująca na bieżąco jakość i ilość dostarczanych nieczystości. Dodatkowo w ramach zadania zostały wykonane filtry węglowe umożliwiające usuwanie uciążliwych związków zapachowych.

Układ sterowania posiada system identyfikacji klienta za pomocą czipów. Przy każdym stanowisku zamontowane zostały panele LCD dotykowe, gdzie możliwe jest wpisywanie niezbędnych danych oraz są wyświetlane parametry zrzucanych ścieków online. Każde stanowisko wyposażone jest w drukarkę, z której przewoźnik dostaje automatyczny wydruk z parametrami ścieków oraz ilością jaka została zrzuczona i jaka pozostała przewoźnikowi do zrzucenia w danym miesiącu. Jeżeli którykolwiek z badanych parametrów zostanie przekroczony, taka informacja pojawi się na wyświetlaczu, z instrukcją postępowania. System przy każdej próbie logowania sprawdza, czy nie został przekroczony limit miesięczny, jeśli został, taka informacja pojawi się na wyświetlaczu. Na całym obiekcie zamontowany został system monitoringu, podłączonego do lokalnej sieci.

Modernizacja części biologicznej oczyszczalni ścieków w Chrzanowie Dużym

Zadanie wchodzi w skład realizowanego przez ZWiK Projektu pn. „Uporządkowanie gospodarki wodno - ściekowej na terenie gminy Grodzisk Mazowiecki” w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2014 - 2020 działanie 2.3 „Gospodarka wodno - ściekowa w aglomeracjach”. Koszt całkowity robót budowlanych wyniósł 20,33 mln zł, z czego środki z Unii Europejskiej wyniosły 11,59 mln zł.

Przedsięwzięcie usytuowane jest na terenie grupowej oczyszczalni ścieków w granicach administracyjnych gminy Grodzisk Mazowiecki. Istniejąca oczyszczalnia ścieków w Chrzanowie Dużym jest oczyszczalnią mechaniczno-biologiczną z chemicznym wspomaganie usuwania fosforu.

Do oczyszczalni doprowadzane są ścieki z miasta i gminy Grodzisk Mazowiecki, miast Milanówek, Brwinów i Podkowa Leśna oraz ścieki dowożone z terenów nieskanalizowanych. Oczyszczalnia zlokalizowana jest nad rzeką Rokitnicą stanowiącą lewostronny dopływ rzeki Utraty.

Z uwagi na dynamiczny rozwój miast i gmin wprowadzających ścieki do kanalizacji Spółki oraz zwiększenie ilości nieczystości płynnych, jakie są przyjmowane do oczyszczalni, zaistniała konieczność zwiększenia przepustowości hydraulicznej oczyszczalni.

Przebieżenie hydrauliczne oczyszczalni generowało szereg problemów eksploatacyjnych np. zbyt krótkie czasy przetrzymania w poszczególnych częściach reaktora biologicznego, a zwłaszcza w części denitryfikacyjnej oraz nityfikacyjnej oczyszczalni, co powodowało problemy z usuwaniem związków azotu z oczyszczanych ścieków.

Eksploatowana oczyszczalnia ścieków nie zapewniała także ze względów technicznych (pompy o zbyt małej wydajności) uzyskiwania wymaganego stopnia recyrkulacji wewnętrznej w celu przeprowadzenia denitryfikacji w zawracanych ściekach z osadem czynnym.

Eksploatacja jednego reaktora biologicznego praktycznie uniemożliwiała przeprowadzanie w nim napraw lub konserwacji, ze względu na brak możliwości wyłączenia reaktora z pracy (tylko niezbędne prace z wykorzystaniem nurka w pracującym reaktorze).

W związku z powyższym, aby utrzymać procesy technologiczne oczyszczania ścieków i zapewnić wymaganą pozwoleniem wodnoprawnym jakość ścieków oczyszczonych na oczyszczalni ścieków podjęto działania zmierzające do modernizacji oczyszczalni m.in. zwiększenia jej przepustowości.

Zakres modernizacji części biologicznej oczyszczalni ścieków w Chrzanowie Dużym składał się z budowy nowego reaktora biologicznego F oraz modernizacji istniejącego ciągu dwóch reaktorów biologicznych – reaktora A i reaktora B.

Nowy obiekt kubaturowy dotyczy jedynie reaktora F i jest zlokalizowany na terenie wolnym od czynnych obiektów, jednakże konieczne było rozpoczęcie prac od rozbiórki starych, nieczynnych obiektów.

Reaktor F ma postać żelbetowego zbiornika, prostopadłościanu, otwartego, o wymiarach 101,30*33,30 m i głębokości całkowitej 6,50 m. Zbiornik zagłębiony został w gruncie, otoczony skarpami do poziomu ok. 1,10 m poniżej swojej korony. Na zbiorniku wykonane zostały pomosty, głównie żelbetowe, umożliwiające dostęp do urządzeń i instalacji występujących w obrębie reaktora.

Zasadniczy zbiornik tworzący reaktor F został podzielony wewnątrz ścianami na następujące komory:

- komorę predenitryfikacji PDF o wymiarach 11,00*6,30 m w planie i pojemności czynnej 395 m³,
- komorę defosfatacji DFF o wymiarach 22,00*6,30 m w planie, z zaokrągleniami na krótszych bokach oraz ścianami kierunkowymi wewnątrz tej komory umożliwiającymi cyrkulacyjny charakter przepływu ścieków przez tę komorę; pojemność czynna komory DFF wyniesie 710 m³,
- komorę denitryfikacji DNF o wymiarach 88,40*11,30 m w planie, z zaokrągleniami na krótszych bokach oraz ścianami kierunkowymi wewnątrz tej komory umożliwiającymi cyrkulacyjny charakter przepływu ścieków przez tę komorę; pojemność czynna komory DNF wyniesie 5590 m³,
- komorę nityfikacji NF o wymiarach 94,70*21,70 m w planie, ze ścianami kierunkowymi wewnątrz tej komory umożliwiającymi labiryntowy przepływ ścieków przez tę komorę; labirynt ten składać się będzie z 10 korytarzy, każdy z nich o wymiarach 21,70*9,20 m w planie; pojemność czynna komory NF (łącznie ze strefami fakultatywnymi FlF i FlIF w jej obrębie) wyniesie 11 935 m³,
- komorę odgazowania OB o wymiarach 11,30*6,00 m w planie i pojemności czynnej 400 m³.

Robert Kasiński - dyrektor techniczny Zakładu Wodociągów i Kanalizacji w Grodzisku Mazowieckim

Reaktor biologiczny F ma powierzchnię całkowitą 3.499 m² i objętość 25.540 m³. Łącznie kubatura czynna wszystkich składowych komór w nowym reaktorze F wyniesie 19.030 m³, a głębokość czynna we wszystkich komorach wynosi 5,95 m.

Bioreaktory zostały wyposażone w drobnopęcherzykowy system napowietrzania, mieszadła, zastawki, przepustnice oraz urządzenia AKPiA i instalacje elektryczną.

Przebudowa istniejącego reaktora biologicznego składającego się z dwóch obiektów – reaktora A i reaktora B miała na celu dostosowanie jego możliwości technicznych i technologicznych do funkcjonalności nowo zaprojektowanego bioreaktora F, tak aby mogły one pracować jako dwa porównywalne ciągi technologiczne. W zakresie modernizacji reaktora biologicznego A i B – wykonano następujące roboty: wydzielono komorę predenitryfikacji w reaktorze A, wydzielono reaktorze B, w komorze nityfikacji strefy fakultatywne.

Inwestor:

Zakład Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o.

Projektant:

Przedsiębiorstwo Projektowe – Usługowe
PROJ-EKO Sp. z o.o. Piła

Wykonawca:

INSTAL Warszawa Spółka Akcyjna

W pierwszej kolejności zrealizowano budowę reaktora F, do którego przepompowano osad czynny z poszczególnych stref z istniejącego reaktora A+B do reaktora F w celu zaszczerpienia w nim osadu czynnego.

Cały proces odbywał się przy ciągłej pracy oczyszczalni. W dalszej kolejności przeprowadzono modernizację reaktora A i B.

W celu dostosowania podaży powietrza do aktualnych potrzeb oczyszczalni zmodernizowano stację dmuchaw, która polegała na demontażu jednej z wcześniej pracujących dmuchaw i zainstalowaniu w tym miejscu nowej, większej dmuchawy z podłączeniem jej do instalacji sprężonego powietrza.

Dzięki przeprowadzonej modernizacji części biologicznej oczyszczalni zwiększono dwukrotnie jej przepustowość hydrauliczną.

Rozbudowa części biologicznej oczyszczalni umożliwiła ograniczenie stosowania preparatów chemicznych do wspomagania klarowania ścieków w osadnikach wtórnych (w reaktorach utrzymywane są niższe stężenia osadu czynnego w porównaniu z pracą oczyszczalni przed modernizacją) oraz zewnętrznego źródła węgla (stosowanie stref fakultatywnych w reaktorze B).

Usuwanie biogenów ze ścieków, a zwłaszcza związków azotu stało się bardziej stabilne dzięki automatyzacji procesu technologicznego oczyszczania ścieków i możliwości wyboru optymalnego dla danych warunków sposobu sterowania głównie usuwaniem związków azotu i węgla z oczyszczanych ścieków. Doposażenie oczyszczalni ścieków w 2 reaktory biologiczne będzie umożliwiało przeprowadzanie konserwacji, remontów i usuwanie awarii.

- Realizacja inwestycji zapewni dwukrotne zwiększenie hydraulicznej przepustowości części biologicznej oczyszczalni ścieków - mówi Maciej Mański, prezes zarządu Zakładu Wodociągów i Kanalizacji w Grodzisku Mazowieckim. - Dzięki drugiemu reaktorowi biologicznemu oczyszczalnia bez problemu radzi sobie z usuwaniem związków takich jak azot, fosfor - przy znacznej redukcji zewnętrznych źródeł wspomagających oczyszczanie ścieków. Dzięki temu obniżone zostaną koszty eksploatacyjne wynikające z zakupu komponentów chemicznych jak również energii elektrycznej poprzez poprawę wydajności systemu napowietrzania reaktorów.

Wymierne korzyści z rozbudowy części biologicznej oczyszczalni zostaną określone po zamknięciu przynajmniej roku po oddaniu reaktorów do eksploatacji.

Jednak już obecnie wyniki uzyskiwane podczas rozruchu reaktorów biologicznych wykazują, że rozbudowa oczyszczalni ścieków w tym zakresie pozwala na:

- przyjmowanie większej ilości ścieków i nieczystości ciekłych zgodnie z obserwowanymi trendami związanymi z rozbudową miast i gmin wprowadzających ścieki do oczyszczalni,
- zmniejszenie ilości stosowanych preparatów chemicznych,
- zapewnienie stabilniejszego usuwania związków azotu z oczyszczanych ścieków.

- Dzięki przeprowadzonej modernizacji części biologicznej poszczególne komory osadu czynnego reaktora zyskały możliwość wyłączenia w celu przeprowadzenia konserwacji, remontów i usuwania awarii bez konieczności wstrzymania pracy oczyszczalni. Przeprowadzona modernizacja zapewni dalszy rozwój Gminy umożliwiając podłączenie do sieci kanalizacyjnej kolejnych obszarów - dodaje Robert Kasiński, dyrektor techniczny Zakładu Wodociągów i Kanalizacji w Grodzisku Mazowieckim.

Rewitalizacja Starego Rynku i Budowa Zielonej Promenady Śródmiejskiej to dwie niezwykle interesujące zrealizowane w Częstochowie walczące o statuetkę w Konkursie Modernizacja Roku & Budowa XXI wieku.

Stary Rynek w średniowieczu pełnił funkcję rynku Starej Częstochowy. Zabudowania rynku zostały spalone podczas szwedzkiego potopu. Przy Rynku zachowały się kamienice wschodniej i północnej pierzei. W okresie od XV wieku do 1812 roku stał tu ratusz, zniszczony wskutek pożaru. W karczmie przy Starym Rynku, według opowieści, nocował Napoleon Bonaparte, idący ze swoimi wojskami na Moskwę.

W 2007 roku na rynku rozpoczęto prace archeologiczne. Ich efektem było odkrycie miejskiej studni, fundamentów kilku nieistniejących już budowli, prawdopodobnie wagi miejskiej i szubienicy.

W wyniku tych odkryć postanowiono zachować elementy historyczne przy jednoczesnym przybliżeniu ich mieszkańcom. Tak powstał projekt o nazwie: "Przebudowa i rozbudowa budynku Ratusza Starej Częstochowy wraz z zagospodarowaniem terenu."

Projekt polegał na rewitalizacji przestrzeni starego rynku w następującym zakresie:

I etap - przebudowa i rozbudowa budynku ratusza starej Częstochowy. Obiekt jednobryłowy z częścią podziemną przeznaczoną do renowacji i część naziemną o elewacji i konstrukcji szklanej.

Wykonano prace związane z zagospodarowaniem terenu i przebudową płyty rynku. Zabudowa powierzchni placu w fontannę w postaci pasa wodnego, schodów prowadzących do części podziemnej o amfiteatralnym charakterze z siedziskami wykonanymi drewnem i nasadzeniem zielenią, oświetleniem, odwodnieniem terenu, montażem słupów dla rzeźb balansujących i elementami małej architektury - przebudowano ulicę Stary Rynek w części przyległej do głównej części placu w tym przebudowa istniejących mediów i wykonanie niezbędnych przyłączy w zakresie sieci wodociągowej, sanitarnej, deszczowej, teletechnicznej i elektrycznej związanych z funkcjonowaniem obiektu. Przekładka sieci.

W drugim etapie, równocześnie z budową obiektu i elementów zagospodarowania placu, nastąpiła przebudowa ulic w częściach przyległych do głównej części placu w tym ul. Mirowskiej, Senatorskiej i Stary Rynek. W ulicach tych oprócz budowy nawierzchni zostaną przebudowane istniejące media i wykonane niezbędne przyłącza w zakresie sieci wodociągowej, sanitarnej, deszczowej, teletechnicznej i elektrycznej. Przekładka sieci.

Wartość inwestycji: 26.210.476,78 zł brutto.

Inwestor: Gmina Miasto Częstochowa

Wykonawca: Żelbet-Montex Sp. z o.o. Częstochowa

Zakład Remontowo Budowlano Instalatorski BUDO-MAX Sp.j.

Częstochowa

FUH Maciej Dobosz Krzepice

Centrum miasta w nowej odsłonie

KRZYSZTOF
MATYJASZCZYK,
PREZYDENT
CZĘSTOCHOWY

Stary Rynek po przeprowadzonej rewitalizacji stał się miejscem magicznym, które – moim zdaniem – bezwzględnie należy odwiedzić. Pokazanie pozostałości Ratusza dawnej Częstochowy i aranżacja „teatru” niesamowitych, balansujących rzeźb Jerzego Kędziory to nowe życie dla tego miejsca.

Przebudowa Starego Rynku to stworzenie interesującego punktu spotkań i wydarzeń w obrębie Starego Miasta dla mieszkańców, a także wykreowanie nowej atrakcji turystycznej dla przyjezdnych. Celem projektu było też przywrócenie ważnemu dla Częstochowy miejscu należnego mu prestiżu i wykorzystanie jego historycznego potencjału.

Ta inwestycja to szansa na ożywienie tego fragmentu miasta w wielu sferach, w tym rozwój oferty branży gastronomicznej i usługowej. To zadanie to kolejny etap modernizacji przestrzeni w centrum miasta, dający – miejmy nadzieję – impuls do kolejnych zmian w obrębie Starego Miasta – dzielnicy, która potrzebuje rewitalizacyjnych projektów. Zapraszam wszystkich na spacer po nowym - Starym Rynku!

Pod koniec listopada ubiegłego roku została zakończona realizacja pierwszego etapu budowy Zielonej Promenady Śródmiejskiej w Częstochowie na terenie pomiędzy Aleją Wolności, ul. Boya-Żeleńskiego, ul. Skłodowskiej-Curie oraz Aleją Bohaterów Monte Casino.

Teren, który został przeznaczony pod realizację to teren przemysłowy, dawny teren węglbloku, do chwili realizacji nie użytkowany, z nieuporządkowaną, zaniedbaną pionierską roślinnością, a także zgromadzoną znaczną ilością nasypów, gruzu i odpadów materiałów budowlanych.

Przedmiotem zadania było kompleksowe zagospodarowanie i przekształcenie istniejącego zaniedbanego terenu w nowoczesny obiekt użytkowy – pasaż spacerowo-rekreacyjny wraz z urządzeniami i instalacjami niezbędnymi do jego funkcjonowania.

Zasadniczym elementem kompozycyjnym obiektu jest główna aleja poprowadzona w kierunku wschód-zachód od Alei Wolności do Alei Bohaterów Monte Casino, przez cały teren objęty opracowaniem, łącząca plac wejściowy z placem centralnym.

Plac wejściowy od Alei Wolności stanowić będzie wejście główne na Promenadę, zaprojektowano poprzez rzeźbiarsko ukształtowaną kompozycję – rodzaj zwielokrotnionej bramy – przyjmującej formę żelbetowej pergoli.

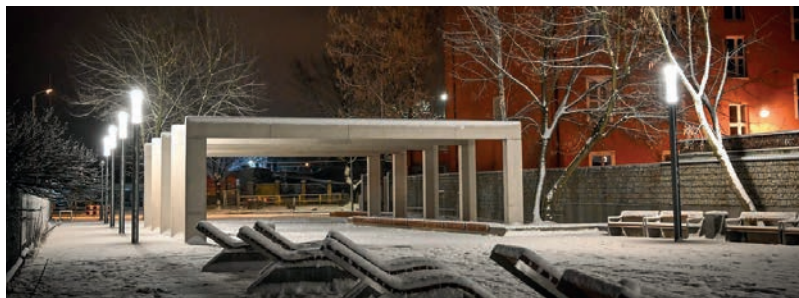
Przy pomocy form architektonicznych – ogrodzenie gabionowe w granicy z działkami sąsiednimi oraz zwartej zieleni udało się odizolować przestrzeń Promenady od sąsiedztwa i wpływu ruchu ulicznego, w szczególności od strony Alei Bohaterów Monte Casino.

Na murkach oporowych zainstalowano siedziska drewniane proste bez oparcia). Główna aleja Promenady prowadzi do centralnej części terenu, na którym zaprojektowany został owalny plac o charakterze wielofunkcyjnego placu sportowego z urządzeniami do ćwiczeń sprawnościowych typu street workout – dla osób w różnym wieku i o różnym przygotowaniu sportowym.

Inwestor: Gmina Miasto Częstochowa

Wykonawca: Tel-Bruk Radosław Telenga Częstochowa

Projektant: Pracownia Architektury FORMA Sp. z o.o. Blachownia

Cały plac otoczono skarpą w postaci „zielonego pierścienia” ograniczając tym samym uciążliwość sąsiedztwa arterii komunikacyjnej. Na skarpach posadzono 1600 krzewów.

Plac może być również traktowany jako miejsce spotkań, wyposażony został w łukowe siedziska drewniane na murkach oporowych. Dookoła placu centralnego ścieżka do jazdy na wrotkach o nawierzchni antypoślizgowej żywicznej.

W rozwiązaniach zagospodarowania wydzielono strefy o odrębnych funkcjach czynnego wypoczynku, cichego wypoczynku czy spotkań służących integracji społecznej. Przewidziano miejsca do rekreacji zarówno dla osób starszych, lubiących długie spacer, ludzi młodych, ceniących aktywny wypoczynek na wolnym powietrzu, jak i dzieci. Wydzielono plażę miejską o nawierzchni trawiastej wyposażoną w leżaki, służącą odpoczynkowi przechodniów, użytkowników Promenady i gości odwiedzających obiekty zlokalizowane w pobliżu. Przed plażą miejską wykonano pas zieleni izolacyjnej. Wyznaczono aneksy wypoczynkowe wyposażone w ławki z oparciem. Ławki z oparciem rozmieszczono również wzdłuż głównego traktu spacerowego. Zainstalowano stojaki na rowery oraz kosze na śmieci.

Przewidziano pełną dostępność przestrzeni dla potrzeb osób niepełnosprawnych. Teren został oświetlony i objęty miejskim monitoringiem wizyjnym.

Cała realizacja zakładała maksymalne pozostawienie i wykorzystanie istniejącej zieleni, dokonano obsiania trawą powierzchni terenów naruszonych realizacją infrastruktury technicznej i niezbędnymi pracami związanymi z koniecznością usunięcia nasypów i przeprowadzenia niwelacji terenu.

Dokonano nasadzeń kilkudziesięciu drzew. Powierzchnia terenu objęta realizacją to ponad trzynaście tysięcy metrów. Koszt realizacji to 6.389.588,62 zł

Stary Rynek po przeprowadzonej rewitalizacji stał się miejscem magicznym, które - moim zdaniem - bezwzględnie należy odwiedzić. Pokazanie pozostałości Ratusza dawnej Częstochowy i aranżacja „teatru” niesamowitych, balansujących rzeźb Jerzego Kędziory to nowe życie dla tego miejsca. Przebudowa Starego Rynku to stworzenie interesującego punktu spotkań i wydarzeń w obrębie Starego Miasta dla mieszkańców, a także wykreowanie nowej atrakcji turystycznej dla przyjezdnych. Celem projektu było też przywrócenie ważnemu dla Częstochowy miejscu należnego mu prestiżu i wykorzystanie jego historycznego potencjału.

Ta inwestycja to szansa na ożywienie tego fragmentu miasta w wielu sferach, w tym rozwój oferty branży gastronomicznej i usługowej. To zadanie to kolejny etap modernizacji przestrzeni w centrum miasta, dający - miejmy nadzieję - impuls do kolejnych zmian w obrębie Starego Miasta - dzielnicy, która potrzebuje rewitalizacyjnych projektów. Zapraszam wszystkich na spacer po nowym - Starym Rynku!

GALA
WRĘCZENIA
NAGRÓD
MODERNIZACJA ROKU
& BUDOWA XXI W.

ZAMEK KRÓLEWSKI | WARSZAWA 2020

Galę wręczenia nagród
"Modernizacja Roku & Budowa XXI w."
na Zamku Królewskim w Warszawie
od wielu lat, w towarzystwie redaktora
Marka Jankowiaka lub indywidualnie,
prowadzi zawsze profesjonalna i pełna wdzięku
Dominika Matuszak - prezenterka
i reporterka telewizyjna, autorka reportaży
telewizyjnych, konferansjerka, producentka
wydarzeń kulturalnych.

Jest prezenterką TVP Kultura i reporterką
Pytania na Śniadanie w TVP 2.
W TVP Kultura prowadzi codzienny
program "Informacje Kulturalne".
W "Pytaniu na Śniadanie" realizuje felietony
oraz wejścia na żywo z udziałem gwiazd.
Regularnie realizuje reportaże telewizyjne
z najważniejszych polskich i zagranicznych
wydarzeń artystycznych (Francja, Anglia, Rosja).
Emitowano je dotąd m.in. w TVP 2, TVP Kultura,
TVP Polonia czy TVP Wilno.

<http://www.dominikamatuszak.pl/>

Tytuł „Modernizacja Roku” w kategorii „obiekty kultury, sportu i rekreacji” za Ostrowiecki Browar Kultury odebrał Jarosław Górczyński Prezydent Ostrowca Świętokrzyskiego

Tytuł „Modernizacja Roku” w kategorii „drogi” za zmianę przebiegu drogi wojewódzkiej nr 178 w Obornikach. Wykorzystanie przestrzeni kolejowej na infrastrukturę drogową. Nagrodę odebrał reprezentujący inwestora Paweł Katarzyński Dyrektor Wielkopolskiego Zarządu Dróg Wojewódzkich w Poznaniu.

Tytuł „Modernizacja Roku” w kategorii „zabytki” za Restaurację zespołu pojezuickich obiektów zabytkowych w Rawie Mazowieckiej z rąk Jurora konkursu dr hab. inż. prof. PK Andrzeja Gaczoła odbiera reprezentujący: inwestora ks. dr Bogumił Karp oraz wykonawcę Dariusz Marek Hałon, Dyrektor Oddziału Castellum Sp. z o.o. w Warszawie.

Tytuł „Modernizacja Roku” w kategorii „budynki biurowe” za Modernizację budynku biurowego Nadleśnictwa Elbląg wręczył Bogusław Piątek Zastępca Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych. (trzeci od lewej) Nagrodę odbierał Mariusz Potoczny Nadleśniczy Nadleśnictwa Elbląg (pierwszy od lewej).

Tytuł „Modernizacja Roku” w kategorii „tereny zieleni” za rewitalizację Parku przy ulicy Bałtyckiej w Grodzisku Mazowieckim wręczył Juror Konkursu prof. dr hab. inż. Adam Podhorecki.

Tytuł „Modernizacja Roku” w kategorii „odnawialne źródła energii i technologie ochrony środowiska” za Budowę instalacji fotowoltaicznej o mocy 499,2 kWp wraz z magazynem energii Kamień Śląski wręczył Roman Piśkuła Komisarz Konkursu (pierwszy z lewej). Nagrodę odbierał z ramienia inwestora ks. prof. dr hab. Zygfryd Glaeser dyrektor Instytutu Naukowo-Badawczego Księża Sebastiana Kneippa oraz Damian Kozioł prezes MEB Technical Sp. z o.o. Opole.

Tytuł „Modernizacja Roku” w kategorii „rewitalizacja obszarów i przestrzeni urbanistycznej” za Przebudowę i zagospodarowanie przestrzeni publicznej na terenie Grabiny i Starego Miasta w Strzegomiu wraz z renowacją zabytkowych murów obronnych inwestor: Urząd Miejski w Strzegomiu Zbigniew Suchyta Burmistrz wykonawcy: PPHU Portal-Renowacje s.c. Sobol-Kowalczyk Strzegom, Granit Dariusz Pylak Sp. z o.o. Strzegom, architekt: Biuro Architektoniczne Cignus Anna Kalinowska Strzegom, Maciej Małachowicz Autorska Pracownia Wrocław

Tytuł „Modernizacja Roku” w kategorii „edukacja i szkolnictwo” za Przebudowa Spichlerza na budynek użyteczności publicznej dla Uniwersytetu Rolniczego ul. Balicka 253 C w Krakowie. W imieniu inwestora nagrodę odbierał Artur Szymacha Zastępca Kanclerza, Dyrektor ds. Technicznych Uniwersytet Rolniczy im. Hugona Kołłątaja Kraków (pierwszy z prawej), architekt Ewa Miśków-Janik FHU Koliber Kraków, Tomasz Guzik - Kierownik Kontraktu PM w Budimex.

Tytuł „Modernizacja Roku” w kategorii „obiekty drewniane” za Centrum Promocji Drewna JATA odebrał Robert Jaskiewicz zastępca dyrektora RDLP w Warszawie oraz Artur Ogrodnik reprezentujący firmę wykonawczą domydachy.pl Siedlce

Tytuł „Modernizacja Roku” w kategorii „integracja międzypokoleniowa i opieka społeczna” za Rewitalizację osiedla Zamenhofa-Opata Hackiego wraz z Wielofunkcyjnym Centrum Sąsiedzkim Przystań Opata Hackiego 33 w Gdyni Chyloni z rąk Grzegorz Pudy Sekretarza Stanu w Ministerstwie Funduszy i Polityki Regionalnej (pierwszy z lewej) odbiera Michał Guć wiceprezydent Miast i Gminy Gdynia (drugi z lewej) oraz Marcinik Ireneusz w-ce Prezes Firma Budowlano-Drogowa MTM S.A. Gdynia

Tytuł „Modernizacja Roku” w kategorii „użyteczność publiczna” za Centrum Usług Społecznościowych i Aktywności Lokalnej SATURN w Czeladzi. Nagrodę odbierała m.in. Elżbieta Dmitruk zastępca Burmistrza Czeladzi (druga z lewej)

Tytuł „Modernizacja Roku” w kategorii „elewacje i termorenowacje” za Remont elewacji Kościoła Św. Stanisława Męczennika w Starym Bielsku. Na zdjęciu z nagrodami, od lewej: Adam Ruśniak z-ca Prezydenta Miasta Bielska-Białej, Jarosław Klimaszewski Prezydent Miasta Bielska-Białej, Bogusław Puchalik dyrektor PB Puchalik Sp. z o.o., działacz społeczny na rzecz Starego Bielska, Piotr Kubańda, konserwator zabytków, wiceprezes Stowarzyszenia Ochrony Narodowego Dziedzictwa Materialnego

Tytuł „Budowa XXI w.” w kategorii „nowoczesne trendy” za Budynek biurowy Neuca ul. Forteczna w Toruniu na zdjęciu od lewej strony wręczająca nagrodę Danuta Gawęcka, juror konkursu, sekretarz PIIB, następnie reprezentujący nagrodzone firmy: Wojciech Białczyk, Ekspert ds. Inwestycji, Martiniq Investment Sp. z o.o. Toruń z Grupy Kapitałowej Neuca S.A., Kamila Ołocka, architekt, Grupa Projektowa PORT Sp. z o.o. Poznań, Emil Gajewski, Erbud S.A. Warszawa

Tytuł „Budowa XXI w.” w kategorii „obiekty sportowe” za Stadion Miejski im. Ireny Szewińskiej w Karpaczu, (od lewej) firmę wykonawczą reprezentował Robert Burzycki wiceprezes TAMEX Obiekty Sportowe S.A. Warszawa, a Gminę Karpacz Katarzyna Bojkowska

Tytuł „Budowa XXI w.” w kategorii „obiekty kultury” za Budowa Centrum Tradycji i Kultury Komorniki, nagrodę z rąk Romana Pikuty Komisarza Konkursu odbiera reprezentujący inwestora Gminę Komorniki Jan Broda Wójt Gminy

Tytuł „Budowa XXI w.” w kategorii „obiekty mieszkalne” za Budynek mieszkalny TBS Wrocław Sp. z o.o. z serwisem opiekuńczym na osiedlu Nowe Żerniki we Wrocławiu, w kompleksie WUWA 2 Na zdjęciu reprezentujący inwestora Marcin Kij Prezes Towarzystwa Budownictwa Społecznego Wrocław Sp. z o.o.

Nagrodę Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa w XXIV edycji Konkursu za Ekologiczny ciepłociąg gminny zasilany z biogazowni Gmina Potęgowo wręczyła Danuta Gawęcka sekretarz PIIB, juror konkursu (na zdjęciu z laureatami)

Nagrodę Instytutu Badawczego Dróg i Mostów w Konkursie za Przebieg pod torami pieszo-rowerowe w stacji Dąbrowa Górnicza Ząbkowice. Nagrodę wręczył zwycięzcom prof. Janusz Rymśa zastępca dyrektora IBDiM (pierwszy z prawej)

Nagrodę Związku Powiatów Polskich za Adaptacja obiektów dla Centrum Edukacji Zawodowej i Ustawicznej im. Mikołaja Kopernika w Rawie Mazowieckiej dla inwestora Starostwa Powiatowego w Rawie Mazowieckiej.

Nagrodę Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych za Rozbudowa budynku administracyjnego Nadleśnictwa Świebodzin wręczył Bogusław Piątek zastępca Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych (pierwszy z lewej)

Nagrodę im. prof. Wiktora Zina Stowarzyszenie Ochrony Narodowego Dziedzictwa Materialnego za restaurację Domku Administratora Parku Księżnej Eleonory Czartoryskiej w Radzyminie.
Nagrodę zwycięzcom wręczył Piotr Kubańa wiceprezes Stowarzyszenia, Inwestor Gmina Radzymin

Nagrodę wydawnictwa Inżynier Budownictwa za adaptację i restaurację piwnicznej części zabytkowego Kompleksu Zamkowego w Koźlu na Muzeum Ziemi Kozielskiej odebrała Sabina Nowosielska, prezydent Miasta Kędzierzyna-Koźla

Nagrodę Ogólnopolskiego Czasopisma Budowlanego Rom-Dom za Revitalizacja Willi Mimoza w Puszczykowie dla inwestora Urzędu Miejskiego w Puszczykowie wręczył dr hab. Andrzej Zieliński, juror konkursu.

Nagrodę Ogólnopolskiego Czasopisma Budowlanego Rom-Dom za Pływalnię Miejską ul. Śniadeckiego 11 w Siemianowicach Śląskich dla inwestora Gminy Siemianowice Śląskie wręczył dr hab. Andrzej Zieliński, juror konkursu.

Nagrodę im. Jana Sztudyngera w Konkursie Piotrowi Mickiewiczowi przesowu Z.P.H.U. MAT-BUD
Zakład Ogólnobudowlany Piotr Mickiewicz Chobienice
wręczył Robert Plewiński dyrektor Konkursu (pierwszy z prawej)

Jednym z kulturalnych wydarzeń towarzyszących Gali Konkursu był występ pary
znanych aktorów Natali Berardineli i Michała Zięlińskiego, którzy recytowali fraszki Jana Sztudyngera.
W związku z udziałem w konkursie odrestaurowanego dawnego domu Jana Sztudyngera w Zakopanem. Dzięki uprzejmości rodziny poety, ku jego czci
i pamięci na Gali 24 edycji Konkursu została przyznana nagroda im. Jana Sztudyngera dla dwóch osób za specjalne zasługi
w dziedzinie kultury i podtrzymywania pozytywnych relacji społecznych.

**British
School**

IS COOL

RECEPTA NA GWARANTOWANY SUKCES

ponieważ British School to najbardziej polecana i najwyżej oceniana szkoła językowa w Bydgoszczy!

Nauka języków:

- angielski
- niemiecki
- hiszpański
- włoski
- polski dla obcokrajowców

Nowoczesne rozwiązania

Zajęcia w systemie stacjonarnym, online lub hybrydowym - do wyboru!

Kursy dla każdego

od 3 roku życia:
- grupowe
- indywidualne
- dla firm
na wszystkich poziomach zaawansowania

Klienci wybierają nas!

BYDGOSZCZ OSIELSKO FORDON DOBRZĄ ŻOŁĘDOWO MAKSYMILIANOWO

Oferujemy wysokiej jakości kształcenie nowoczesnymi metodami dydaktycznymi

Bydgoszcz, Śniadeckich 4/6, bydgoszcz@britishschool.pl, 52 321 31 21 / 660 599 271

siłownie zewnętrzne

Siłownie Zewnętrzne
dopasowane do
Twojego stylu życia!

www.trainer.net.pl
trainer@trainer.net.pl
tel. 52 581 08 22
kom. 798 569 799

Kompleksowe realizacje
na terenie całego kraju
Zadzwoń 798 569 799

UWAGA

rp.pl

ZGŁOŚ OBIEKT DO FINAŁU KONKURSU I BĄDŹ W RZECZPOSPOLITEJ

DO 31.05.2021

Pierwszych 10 obiektów zgłoszonych
do Finału Konkursu do 31.05.2021

wyróżnionych zostanie publikacjami w "Rzeczpospolitej w Dodatku
"Modernizacja Roku i Budowa XXI w." XXIV edycja o wartości 9600 zł